

Univerza v Ljubljani
Filozofska fakulteta
Oddelek za slovenistiko

Maja Vehar

Bibliografija leposlovja v časopisu *Slovenski narod*
(1921–1926)

Diplomsko delo

Mentor: red. prof. dr. Miran Hladnik

Ljubljana, avgust 2014

Zahvala

Za vso strokovno pomoč, nasvete, namenjen čas ter usmeritve pri izdelavi diplome se iskreno zahvaljujem svojemu mentorju, red. prof. dr. Miranu Hladniku.

Zahvaljujem se tudi staršema in bratu, ki so me pri študiju spodbujali in vedno verjeli vame.

Posebna zahvala pa gre tudi prijateljicam in sošolkam, še posebej Špeli, Anji, Lari, Nini, Nives, saj bi bila brez njihove podpore pot mnogo bolj naporna.

IZVLEČEK

Bibliografija leposlovja v časopisu *Slovenski narod* (1921–1926)

Diplomsko delo prinaša pregled zgodovine *Slovenskega naroda* kot časnika slovenske liberalne politike ter umestitev v širši družbeni in historični kontekst v obdobju 1921–1926. Glavni del diplomske naloge je izpis bibliografije od 54. do 59. letnika ter njena vključitev v okvir Wikivira, kar omogoča objavljanje polnih besedil. Na pridobljenih podatkih pa je narejena tudi (statistična) analiza avtorstva, tematike, podnaslavljanja, strukture časopisa ter obsega besedil.

Ključne besede: *Slovenski narod*, bibliografija, Wikivir, kratka proza, feljtonski roman

ABSTRACT

This diploma gives an overview of history of the *Slovenski narod* (Slovene nation), the daily paper of Slovene liberal politics. It includes its wider social and historical context from 1921–1926. The main part of this diploma is a copy of bibliography from 54. to 59. Volume and its integration in Wikivir scale, which enables publications of full documents.

Given sufficient data, it was possible to make a statistical analysis of authorship, subject matter, subtitles, newspaper structure and the text scale.

Key words: *Slovenski narod*, bibliography, Wikivir, short prose, feuilleton

KAZALO VSEBINE

Kazalo vsebine	4
Kazalo slik.....	5
Kazalo grafov	5
1 Uvod.....	6
2 Metoda dela.....	7
3 Zgodovinsko ozadje	8
3.1 Politični oris.....	8
3.2 Kulturni in družbeni oris.....	9
3.3 Zgodovina časopisa <i>Slovenski narod</i>	10
4 Struktura časopisa	13
4.1 Število objav	13
4.2 Obseg številčk	14
4.3 Dan in mesto objave	15
5 Obseg del	16
5.1 Feljtonski romani.....	17
6 Avtorji.....	19
6.1 Jezik originala ter prevajalstvo	20
7 Podnaslovi.....	21
8 Tematika	22
9 Zaključek.....	25
10 Viri in literatura	27
10.1 Časopisni viri	28
11 Bibliografija Leposlovja v Slovenskem narodu od leta 1921 do leta 1926	29
11.1 Literarne objave v letu 1921	29

11.2	Polliterarne objave v letu 1921	30
11.3	Literarne objave v letu 1922	31
11.4	Polliterarne objave v letu 1922	34
11.5	Literarne objave v letu 1923	35
11.6	Polliterarne objave v letu 1923	39
11.7	Literarne objave v letu 1924	39
11.8	Polliterarne objave v letu 1924	44
11.9	Literarne objave v letu 1925	44
11.10	Polliterarne objave v letu 1925	48
11.11	Literarne objave v letu v 1926	49
11.12	Polliterarne objave v letu 1926	53

KAZALO SLIK

Slika 1: Primer izpisa v tabelo.....	7
Slika 2: Primer objave na spletu.....	8

KAZALO GRAFOV

Graf 1: Število literarnih del in neuvrščenih del	13
Graf 2: Obseg številke.....	14
Graf 3: Stran, namenjena podlistku.....	16
Graf 4: Delitev del glede na dolžino	17
Graf 5: Razmerje del v 2–14 nadaljevanjih.....	17
Graf 6: Število nadaljevanj pri romanih	18
Graf 7: Tuji in domači avtorji ter zabrisano avtorstvo	19
Graf 8: Prikaz prevedenega leposlovja v obdobju 1901–1906 (Sabadžija 2014: 10)	20
Graf 9: Prikaz prevedenega leposlovja v obdobju 1921–1926.....	20

1 UVOD

Slovenski narod je politični časnik, ki je zastopal slovensko liberalno usmeritev. Sprva je izhajal v Mariboru in nato v Ljubljani. Nekaj časa ga je urejal tudi prvak liberalne stranke Ivan Tavčar. Poleg aktualnih političnih in družbenih novic je svojim bralcem v podlistku prinašal tako prevodno kot tudi izvirno literaturo, katere analiza je eden izmed namenov diplomske naloge.

Slovenski narod je izhajal dalj časa, zato je bilo potrebno zamejiti obravnavano obdobje. Sprva je bilo zajeto območje določeno z letnicama 1921 in 1931, ker se je med raziskavo pokazalo za preobsežno, sem ga skrajšala na obdobje 1921–1926. Vsak letnik namreč vsebuje približno 290 števil, skupaj sem torej pregledala 1775 števil.

Glavni namen diplomske naloge je osnovanje bibliografskega seznama izbranih letnikov ter postavitev na splet. Na Wikiviru se tako pod posameznimi naslovi lahko dodajajo popolna besedila, kar veča dostopnost besedil za nadaljnje obravnave. Zbrano gradivo pa omogoča tudi oris obdobja *Slovenskega naroda* od letnika 54. do 59., kar je poleg izpisa in postavitve na splet cilj diplomske naloge. Umestitev v širši zgodovinski kontekst ter primerjava z drugimi že obravnavanimi obdobji *Slovenskega naroda* bi namreč orisala bolj otipljivo avtorsko, tematsko, strukturno analizo objavljene literature. Postavlja se namreč vprašanje, kakšen vpliv je imela takratna sodobnost na objavljanje literature ter koliko je nanjo še vplivala preteklost.

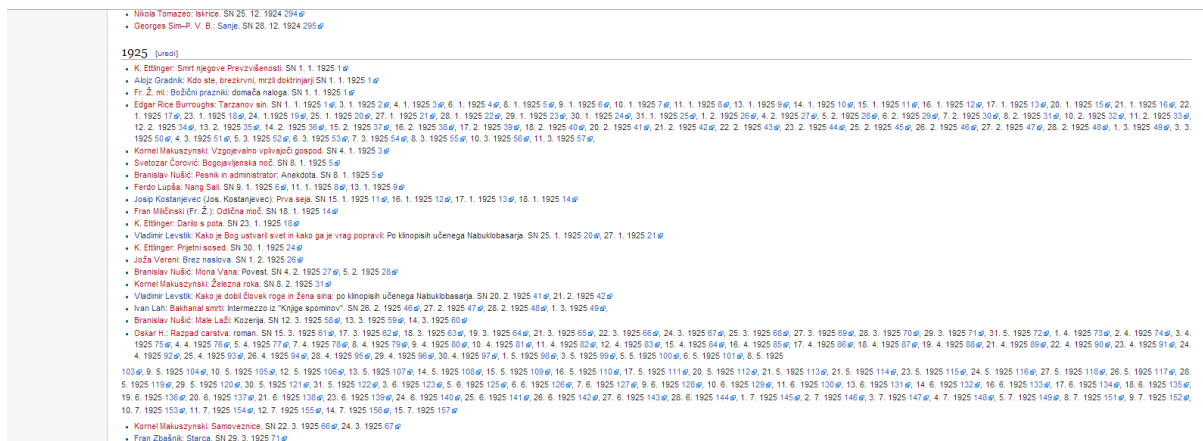
2 METODA DELA

Raziskovanja sem se lotila postopno. Najprej sem izpisovala podatke v tabelo, vsaki številki pa sem pripisala literarne objave, ki so izšle v njej.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N
1	ime	priimek	naslov	stran	obje datum	številka	dan	št. strani	opombe	dileme	prevajalec	vrsta		
2					1.jan		1 nedelja	15	Nobeno lit. delo ni bilo objavljeno.		Ih Slavko Plemelj, 5 kraljem na Lovu			
3					3.jan		2 torek	4	Nobeno lit. delo ni bilo objavljeno.					
4					4.jan		3 sreda	4	Nobeno lit. delo ni bilo objavljeno.					
5	Marcel	Prévost	Med obema.	1in2	5.jan		4 četrtek	4			francoščina			
6					6.jan		5 petek	6	Fran Govekar: Avgust šenoa (ob 40-letnici njegove smrti)					
7	M. M. V.		Pozdrav Slovincem		1	8.jan	6 nedelja	8				pesem		
8	Jos.	Suchy	Buddha in Kristus. Vrsta esejev	1in2	10.jan		7 torek	4				esej		
9	Jos.	Suchy	Buddha in Kristus. Vrsta esejev		1	11.jan	8 sreda	4				esej		
10	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda: roman.		1	12.jan	9 četrtek	6				roman		
11	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.		1	13.jan	10 petek	4				roman		
12						14.jan	11 sobota	4	Nobeno lit. delo ni bilo objavljeno.					
13	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.		2	15.jan	12 nedelja	8	Moliere (življenjepis)					
14	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.		1	17.jan	13 torek	4						
15	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.	1in2	18.jan		14 sreda	4						
16	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.	1in2	19.jan		15 četrtek	6						
17						20.jan	16 petek	4	Nobeno lit. delo ni bilo objavljeno.					
18	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.		1	21.jan	17 sobota	6						
19	Jos.	Suchy	Buddha in Kristus. Vrsta esejev		2	21.jan	17 sobota							
20	Jos.	Suchy	Buddha in Kristus. Vrsta esejev		1	22.jan	18 nedelja	8						
21	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.	1in2	22.jan		18 nedelja							
22	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.		1	23.jan	19 torek	4						
23	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.	1in2	25.jan		20 sreda	4						
24	Marcel	Prévost	Posest na pokopališču.		1	26.jan	21 četrtek	4				francoščina		
25	Marcel	Prévost	Posest na pokopališču.	1in2	27.jan		22 petek	6						
26						28.jan	23 sobota	4	Fran Govekar: Ob 90 letnici pavla Turnerja					
27						29.jan	24 nedelja	8	članek pavla turnerja					
28						31.jan	25 torek	4	Nobeno lit. delo ni bilo objavljeno.					
29	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.	1in2	1.feb		26 sreda	4						
30						2.feb	27 četrtek	6	Božena nemcova - češka pisateljica					
31	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.		1	4.feb	28 sobota	4						
32						5.feb	29 nedelja	8	F. Govekar: o dveh pesnikih					
33						7.feb	30 torek	4	//					
34	Joseph	Bédier	Tristan in Izolda.		1	8.feb	31 sreda	4	//					
35						9.feb	32 četrtek	6	Nobeno lit. delo ni bilo objavljeno.					

Slika 1: Primer izpisa v tabelo

Za nadaljnjo obravnavo me je poleg avtorja in literarne objave zanimal predvsem obseg številke, dnevi izhajanja, vrsta, prevajalci, mesto objave. Istočasno sem ustvarjala bibliografski seznam literarnih del. Vanj sem uvrstila tudi mejna dela, ki sodijo v območje polliterature: eseji, potopisi, dnevnik, spomini. Teh del nato v nadaljnjo analizo nisem uvrstila. Zbrano gradivo sem nato v obliki seznama postavila na Wikivir. Dodala sem ustrezne povezave na dLib ter same avtorje. Prav tako se je pripravil prostor za vnašalce literature.

Slika 2: Primer objave na spletu

3 ZGODOVINSKO OZADJE

3.1 Politični oris

Po letu 1918, ko se je končala prva svetovna vojna, so se za Slovence stvari močno spremenile. Avstro-Ogrski okvir je bil razdrt. Ozemlje je več stoletij pripadalo državi, v kateri je bil uradni jezik nemški, ostali pa niso bili priznani. Leta 1867 se je to z uvedbo dualizma spremenilo, a le za madžarski del cesarstva. (Repe 2003: 7)

Z letom 1918 se ozemlje vključi v drugo državno tvorbo, ki ne temelji na germanskih temeljih, temveč slovanskih. Sprva se osnuje Država SHS (Slovencev, Hrvatov in Srbov), nato pa 1. 12. 1918 Kraljevina SHS (Srbov, Hrvatov in Slovencev), ki jo vodi regent Aleksander Karađorđević. Do leta 1921 se urejajo temeljne točke ustanovitve države: osnuje se vlada, začasno predstavništvo, ki poskrbi, da se izvoli ustavodajna skupščina. Ta 28. 6. 1921 razglasi vidovdansko ustavo, ki državno ureditev potrdi (Pirjevec 1992: 11). Slovensko ozemlje tako spada v nov državni okvir, ki je nekoliko bolj jezikovno tolerantno, v Kraljevini SHS so namreč ves čas potekali boji med centralisti in federalisti. Kljub vsemu je nova država imela tudi določene prednosti, vanjo so namreč bežali zaradi germanskega in romanskega pritiska. (Repe 2003: 38)

Čas med leti 1921 in 1926 imenujemo obdobje navideznega parlamentarizma. Gre namreč za hitro menjavanje vlad, ki jih večinoma nastavlja kralj (pravzaprav njegov sin regent Aleksander). Vodenje državne politike je Aleksander večkrat poveril Nikoli Pašiču, Ljubomiru Davidoviću, Velimiru Vukičeviću ter Nikoli Uzunoviću. (Pirjevec 1992: 31–50)

Leto 1921 je bilo za monarhijo poseben mejnik, saj umre kralj Peter I. in njegov sin Aleksander zavlada kot njegov pravnomočni naslednik. Smrti kralja in Aleksandrovi poroki sta posvečeni tudi posebni številki *Slovenskega naroda*, ki intenzivno poroča o političnem dogajanju, vprašanje pa je, koliko so politične razprtije vidne v objavljeni literaturi. Da so se pisci literarnih del odzivali tudi na politiko, nam kažejo objave, ki ljudi skozi fikcijo svarijo pred negativnimi vplivi komunizma. V tem času namreč pride do izključitve komunistične stranke iz javnega in parlamentarnega življenja s tako im. Obznano ter Zakonom o zaščiti države. (Pirjevec 1992: 20)

3.2 Kulturni in družbeni oris

V 20. letih so bile razmere za razvoj tiska razmeroma dobre. Država ni imela enotnega državnega časopisa. Obstajalo je več časopisov, ki so pokrivali določeno regijo ali volilno bazo. Na Slovenskem so že na začetku stoletja leta 1905 ustanovili Slovensko časnikarsko društvo, leta 1919 pa v Ljubljani Društvo jugoslovanskih novinarjev (Merljak Zdovc 2007: 116). Velik porast časopisja kaže to, da je v obdobju med vojnama delovalo 292 časnikov.

V 30. letih kralj z diktaturo povzroči drastične omejitve pri izhajanju, saj so bili prepovedani vsi politični časopisi. Časopisje se mora usmeriti v druge teme, če se želi obdržati (Merljak Zdovc 2007: 117). Samo večje časopisne hiše so bile sposobne ohraniti svoje dejavnost. Na Slovenskem so tako prevladali trije časopisi: *Slovenec*, *Jutro* ter *Slovenski narod*. (Merljak Zdovc 2007: 118)

Radio v obdobju 1921–1926 na Slovenskem še ni bil tako razširjen, šele 1928 namreč Slovenci dobijo radijsko postajo. Je pa leta 1924 Marij Osana z lastnim oddajnikom že oddajal radijski signal, ki ga je lahko sprejemalo 12 sprejemnikov, toliko jih je takrat premoglo slovensko ozemlje (Merljak Zdovc 2007: 138). Bolj kot radio so bili v obdobju 1921–1926 uveljavljeni kinematografi. Njihova popularnost se opazi tudi v obravnavanih letnikih *Slovenskega naroda*, saj se vrstijo oglasi, ki vabijo na obisk predstav. Objavijo pa celo en kinoroman. Damjan Ovsec piše o zgodnjem začetku kina na Slovenskem: »Kinematograf se je pri nas pojavil že leta 1896 s prav majhno zamudo v primeri s prvo predstavo v Parizu.« (1979: 83)

Prvo predvajanje se je zgodilo v hotelu pri »Maliču«, termin ogledov pa so morali zaradi velikega navala občinstva podaljšati za 4 dni (Ovsec 1979: 86). Sprva so po hotelih gostovali tuji kinematografi, ki so ponujali širok spekter vsebin. Tako je podjetje The American Show -

Kobelkoff uvedlo tudi predstave (Kopel dvornih dam, Toaletne device, Lahkoživi Pariz, Modeli pri slikarju) namenjene zgolj odraslemu občinstvu (Ovsec, 1979: 88). Leta 1907 pa je Anton Deghenghi odprl prvi stalni kino Edison. Cene predstav so se gibale od 30 do 10 krajcarjev, odvisno od stanu ter sedišča. Edisonu so sledili še drugi kinematografi: Cinematograph, The Elite Biograph, Elektroradiograf Ideal, Matica ter Union. (Ovsec 1979: 89–90)

Filmi so postali dostopni širši družbi tudi sam obisk ni bil tako formalen kot npr. obisk opere ali gledališča. Vanj je zahajal prijateljsko ali družinsko širši sloj prebivalstva. Bogatejši gledalci niso imeli velikih privilegijev, saj se sedežev ni dalo zakupiti (Ovsec 1979: 98). Ker je kino postal izredno priljubljen, se je tudi časopisje moralo odzvati primerno, da so pritegnili bralce.

3.3 Zgodovina časopisa *Slovenski narod*

Časopis je bil osnovan v 19. stoletju v Mariboru, ki je bil poleg Ljubljane in Trsta pomembno slovensko narodno vrelišče. Leta 1861 je tu pričela delovati čitalnica, intelektualci pa so predlagali tudi osnovanje Matice (Barbič 1986: 100). Obračuni med nemškim in slovenskim prebivalstvom v tistem času, predvsem na Spodnjem Štajerskem, so bili pogosti in neredko se je verbalno obmetavanje prelevilo v fizične spopade. Septembra 1908 je na Ptujju prišlo do enega izmed takšnih izgrediv ob zasedanju skupščine Družbe sv. Cirila in Metoda:

»Do prvih nemirov je prišlo že v dopoldanskem času, ko so se z železniške postaje napotili slovenski skupščinarji v Narodni dom, Nemci pa na svoje zborovanje v »Nemško hišo«. Že na sami postaji je žandarmerija aretirala deset Slovencev zaradi nošenja slovenske trobojnice, ki je bila prepovedana. Na reakcije Nemcev, ki so pljuvali in kamenjali Slovence ter jih žalili, niso reagirali. Nemci so se dalje spravili k razbijanju šip in lokalov ptujskih Slovencev. Tako je prišlo do medsebojnega fizičnega obračunavanja ob prisotnosti žandarmerije, ki se je postavila na nemško stran. Sledili sta obe zborovanji, znova pa so se strasti razvnele v popoldanskem času, ko je bilo na kolodvoru zbranih okoli 400 Slovencev in še enkrat toliko Nemcev. Prišlo je do vsesplošnega pretepa, ki se je nadaljeval še v vagonih, tako da se je vlak moral ustaviti.« (Zupanič 2008)

Ti dogodki so sprožili reakcijo drugih mest, ki so posledično dobila bolj slovenski videz (Zupanič 2008). Narodnost je postala torej stalni element identitete izobraženstva ter gospodarskega sloja (Barbič 1986: 100). Politična aktivnost je bila v tistem času del

vsakdanjika, tudi mladine. Ta se je, po besedah Ivana Prijatelja, nanjo odzivala vsakodnevno in ravno to jim je omogočal feljton, »vrsta pisanja, ki ga je navdihovala narodnopolitična ideja, poživiljala jasna tendenca!« (Barbič 1986: 109)

Ker pa je bil že v 19. stoletju slovenski politični prostor močno razdvojen, so se po aprilu 1865, ko je prenehal izhajati Einspielerjev *Slovenec*, pripadniki liberalnega tabora pričeli pogovarjati o časopisu, ki bi prinašal bolj ažurne novice. Predvidevali so, da bi sprva izhajal trikrat tedensko, nato pa bi postal dnevnik. Bleiweisove *Novice* tudi vsebinsko niso mogle zadostiti njihovih zahtev. Čeprav je bila politika pomembna tema, so pri *Novicah* v ospredje postavljali praktične gospodarske nasvete (Barbič 1986: 101). »Treba je tedaj, da zremo vse, kaj se drugod v kmetijstvu in obrtništvu godi, in ker so nam vseskozi najbolj časniki pri roki, ne bodo prejemniki Novic nobene tudi najmanjše važne skušnje v naših listih pogreševali – vsaka se jim bo povedala.« (Kovač 1990: 30)

Intelektualci, sodelujoči pri nastanku časopisa, pa so želeli v zvezi z narodnim bojem opozoriti tudi na vedno bolj pereče vprašanje nenačelnosti poslancev (Barbič 1986: 102). To pa ni bil edini problem. Poslanci, tudi slovenski, so prepogosto zasedanja zamenjali za obiske v dunajskih kavarnah. Slovenski poslanci so bili poznani predvsem po tarokiranju v gostilni Weber. Henriku Tumi je tamkajšnji natak naravnost pojasnil potek dogodkov: »Oh, če je kaj važnega v parlamentu ali če gre za glasovanje, takrat jih pride klicat sluga iz parlamenta ...« (Cvirn 2008: 23)

Takšni prizori niso bili redki in nov krog se je zavedal, da so spremembe potrebne, k prenovi pa je sodil tudi časopis. To je izrazil publicist Ferdo Kočever-Žavčanin v sledeči prisposobi: »Mladi Slovenci so prepričani, da ni vse hvale vredno, kar *Novice* hvalijo, in da je treba še vse bolj, še vse več grajati, kakor *Novice* grajajo. Oni spoštujejo *Novice*, kakor se stara mati spoštovati mora; zraven tega si pa ne prikrivajo, da ima mati skrhane zobe in kratko sapo, in da bodo prej ali slej morale gospodarstvo v mlajše roke predati.« (Barbič 1986: 102)

Pomembnosti narodnega boja se je zavedal tudi prvi urednik *Slovenskega naroda* Anton Tomšič, saj je poudaril, da je potrebno preiti k dejanjem, če se narod želi ohraniti (Barbič 1986: 103). Takšen je bil tudi politični program časopisa: slovenska enota v federalno urejeni državi, enakopravnost slovenščine v šolah uradih in javnosti ter vzajemnost (Barbič 1986: 103). Liberalna načela pa je poskušal usklajevati tudi z vladajočimi razmerami. Tako niso podprli popolne svobode gospodarstva in trgovine, saj so želeli zaščititi domačo obrt in gospodarske panoge. (Merljak Zdovc 2007: 81)

2. 4. 1868 so snovalci *Slovenskega naroda* izdali prvo številko. V drugi pa je Josip Jurčič poskušal osnovati literarno plat časopisa s prispevkom *Pisma o slovenski literarnosti*. Dela objavljena v podlistku naj bi bila namenjena predvsem inteligenci, kar je občutno zožilo nabor bralstva. Poleg kvalitete pa bi veliko pomembnost pri objavljanju imela aktualnost del. Ker pa literarna produkcija ni bila tolikšna, se je moral tem težnjam odpovedati. (Barbič 1986: 104)

Po smrti Tomšiča, 1871, je časopis urejal Ivan Železnikar. Kmalu ga je nasledil Josip Jurčič, ki je *Slovenski narod* vodil do svoje smrti 1881. V tem času pa so sedež časopisa prenesli v Ljubljano, kjer se je liberalno usmerjena srenja še trdneje povezala (Barbič 1986: 136). Del lastništva časopisa pa je prevzela Narodna tiskarna (ustanovljena 1872), kar je uredilo finančne težave, 1873 pa je postal prvi slovenski dnevnik. (Merljak Zdovc 2007: 81)

Čas pred prelomom stoletja je bil buren tudi na časopisnem področju. Delitev na Stare in Mlade Slovence se je še dodatno polarizirala in se tudi znotraj taborov razdrobila. Časopisje pa je kot glavni medij izgubljalo novinarsko objektivnost in postajalo odvisno od voditeljev političnih strank. Katoliško konzervativno stran je vodila Slovenska ljudska stranka, njena glavna časopisa pa sta bila leta 1888 osnovan *Dom in svet* ter *Slovenec*. Opozicija konservativne strani je bila Narodno napredna stranka, ki sta jo vodila Ivan Tavčar ter Ivan Hribar. Tavčar je leta 1887 prevzel uredništvo *Slovenskega naroda*, ki je tako postal glasilo liberalnega dela slovenske politike. (Amon 2004: 63)

Politična usmeritev *Slovenskega naroda* tudi po prvi svetovni vojni ni bila vprašljiva, nadaljeval je namreč z liberalno usmeritvijo. Vse do leta 1923 ga je vodil prvak Narodno napredne stranke Ivan Tavčar. Mlajša generacija liberalcev (Gregor Žerjav, Albert Kramer) zbrana v novoustanovljeni stranki Samostojna demokratska stranka (1924) je po Tavčarju prevzela vodenje časopisa. Ker pa so leta 1920 že izdajali *Jutro*, je *Slovenski narod* izgubil na vrednosti. (Amon 2004: 64)

Kljub temu se mu je uspelo obdržati do začetka druge svetovne vojne. Skupaj z ostalimi meščanskimi časopisi (*Jutro*, *Slovenec*, *Slovenski dom*) je ostal glasilo meščanske politike, medtem ko je OF osnovalo časopisje po sovjetskem modelu (Amon 2004: 65). Od leta 1943 je izhajal v okviru ponedeljske številke *Jutra*, 1945 pa je prenehal izhajati. (Merljak Zdovc 2007: 83)

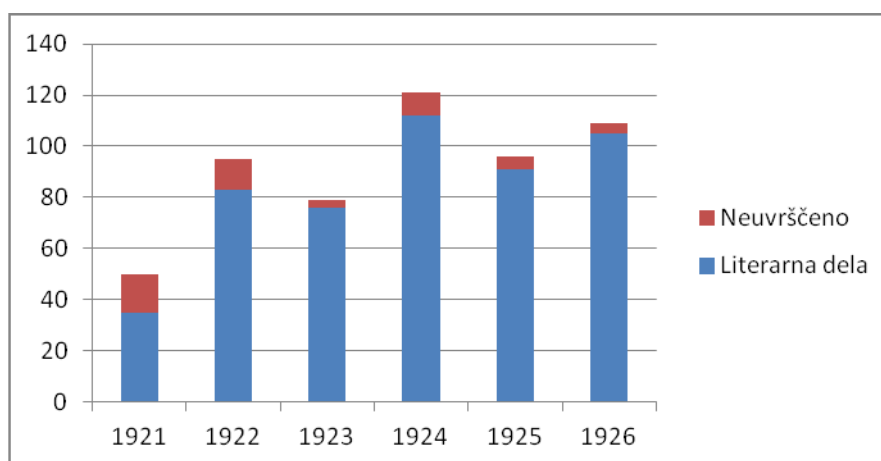
4 STRUKTURA ČASOPISA

Pri obravnavi izbranih letnikov sem se ukvarjala tudi s samo podobo časopisa. Zanimal me je predvsem obseg številok in prostor, ki je bil namenjen literaturi, ter število objav v podlistkih.

4.1 Število objav

Posebne tendence objavljanja leposlovja v 6-letnem obdobju ni mogoče ugotoviti. Večinoma je to odvisno od uredništva ter družbenih razmer. V obdobju 1921–1926 ni bilo nobene tiskarske stavke, ki bi povzročila upad, kot se je zgodilo v izteku leta 1919, ko so tiskarski delavci zahtevali zvišanje plač za 200–50 kron, odvisno od kvalifikacije in termina dela (*Slovenski narod* 12. 10. 1919: 2). Ker dogovora niso sklenili, do 10. 12. 1919 ni izšla nobena številka *Slovenskega naroda*. Odzvala se je celoten tiskarski svet in tudi ostali časopisi so prekinili izhajanje do 10. 12. 1919, ko poročajo: »Po osem tedenskem odmoru se je pričelo ta teden delati v vseh tiskarnah Slovenije. Knjigoveška stavka še ni končana, vendar je upati, da se tudi to sporno vprašanje čimpreje reši.« (*Edinost* 13. 12. 1919: 1)

Razlog, da je prvo leto izšlo le 35 literarnih del, 15 sem jih uvrstila med polliterarne, je torej potrebno iskati drugje. V naslednjem letniku je število namreč močno poskočilo. Zabeležila sem 83 literarnih del ter 12, ki jih nisem mogla natančno uvrstiti. 1923 je izšlo 76 literarnih del ter samo tri polliterarna. Leta 1924 imamo ponoven porast, saj je izšlo kar 112 del, devet pa jih ni bilo možno uvrstiti. Leta 1925 je izšlo 91 del, pet je bilo neuvrščenih. Leta 1926 pa 105 literarnih del ter štiri neuvrščene.

Graf 1: Število literarnih del in neuvrščenih del

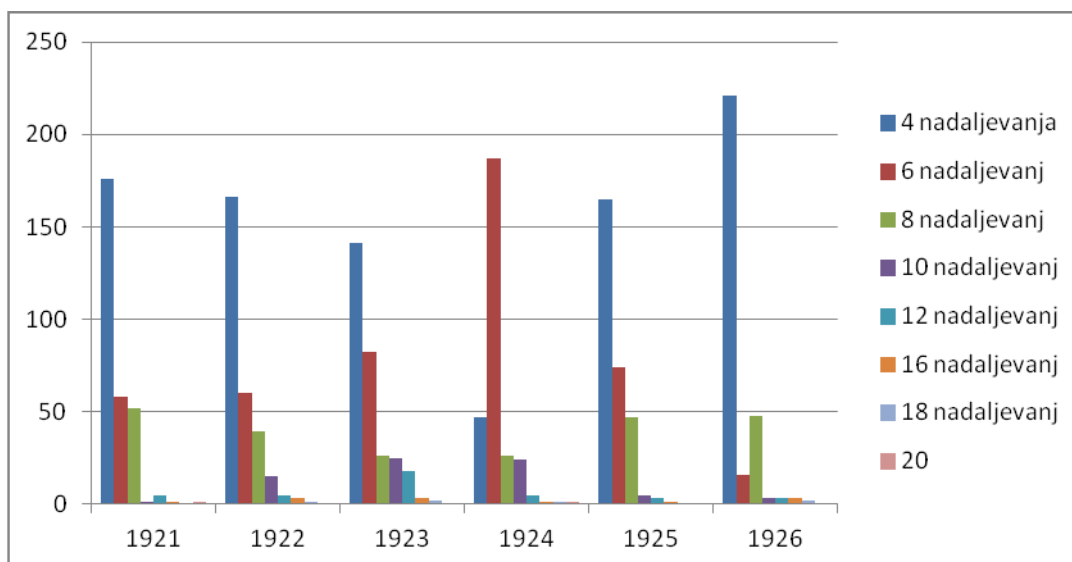
Vseh literarnih del je bilo med 1921 in 1926 502. Statistična obravnava preteklih obdobjih pokaže, da se je število objav postopoma večalo. To je na daljšem časovnem obdobju dokazal

že Gregor Kocjan. V prvem obdobju (1850–1891) je izšlo 550 kratkih pripovedi, v drugem (1892–1918) 5500 in v tretjem (1919–1914) 6800. (Kocjan 2012: 9).

Naraščanje števila del je vidno tudi pri *Slovenskem narodu*. V obdobju 1901–1906 je bilo objavljenih 377 pripovedi (Sabadžija 2014: 11), naslednje obdelano obdobje 1907–1912 pa je prineslo 484 del (Bister 2014: 29). Razvidno je torej, da se delež literarnih del v podlistkih povečuje.

4.2 Obseg številok

Iz grafa spodaj je vidno, da so številke najpogosteje obsegale štiri strani. Posebno je leto 1924, ko je imela običajna številka 6-stranski obseg. Ob nedeljah in praznikih (velika noč, božič) so bile številke navadno daljše (8–20 strani). Običajno je imela nedeljska številka osem strani.

Graf 2: Obseg številok

Izhajale so tudi jubilejne številke, ki so se ločile od drugih že po videzu, saj je navadno naslovnica prikazovala osebo, ki ji je bilo posvetilo namenjeno.

Leta 1921 sta tako izšli številki posvečeni 70-letnici Ivana Tavčarja (192. številka) in Ivana Hribarja (209. številka). Poleg posvetilnih spisov sta vsebovali tudi več biografskega in slikovnega materiala. Enako so obeležili tudi smrt Ivana Tavčarja leta 1923.

Poleg strankarskih in časopisnih veljakov pa je uredniško pozornost pritegnilo tudi sokolstvo. S posebno številko so tako obeležili društveni mejnik delovanja. Kot centralistično usmerjen časopis so morali obeleževati tudi pomembne monarhične dogodke. Leta 1922 so v 129.

številki obeležili poroko kralja Aleksandra in romunske princese Marije. Smrti kralja Petra I. Osvoboditelja pa je bila leta 1921 posvečena 183. številka.

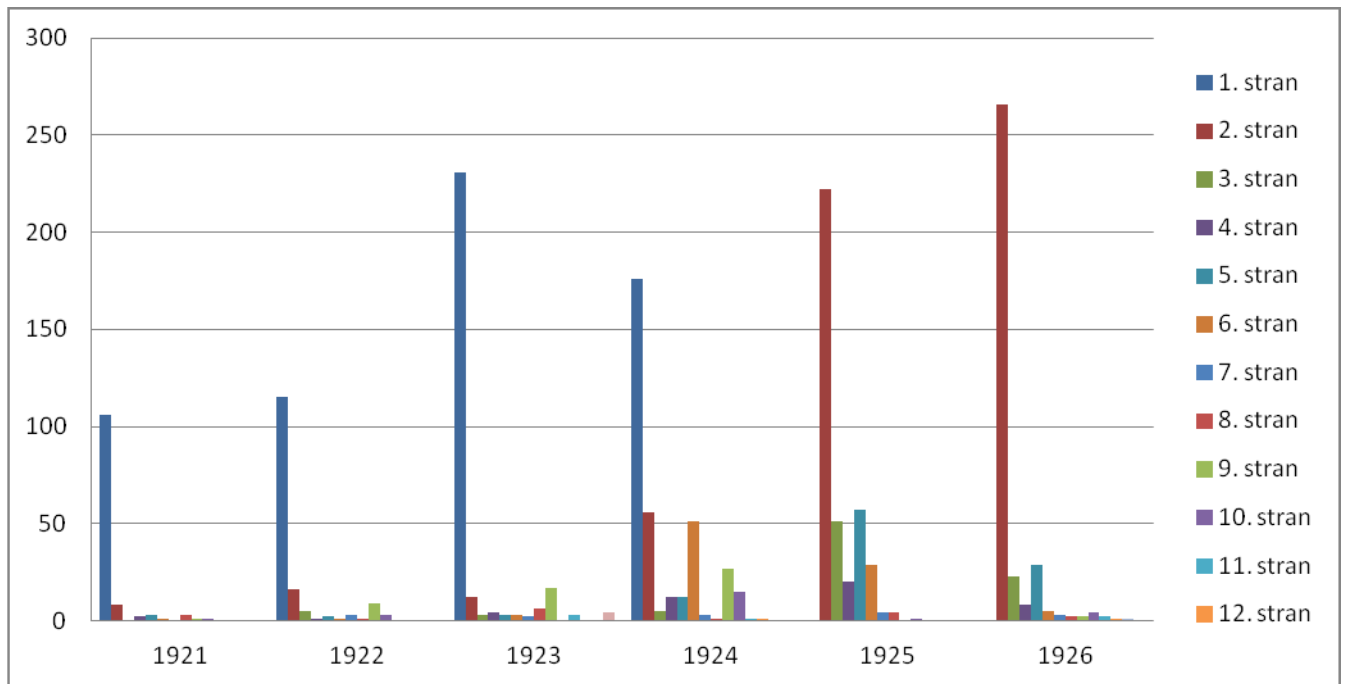
V teh številkah najdemo poezijo, ki je izredno tematsko obarvana, saj drugače v podlistkih objavljajo samo prozo. Poezijo so v *Slovenskem narodu* postavljali na stranski tir. Verzno izražanje je bilo torej namenjeno zgolj obeleževanju posebnih priložnosti. S tem so povezani tudi avtorji, ki so takrat objavljali. Ena izmed njih sta bila Gregor (Griša) Koritnik in Joža Bekš. Vprašljiva pa je tudi umetniška vrednost takšnih pesmi. Izjema je delo Ivana Robide *Rože ob potu*, kjer gre za dramo v verzih.

Pri strukturi časopisa je potrebno omeniti tudi novost. Leta 1925 se namreč pojavijo prve fotografije. Pred tem so poskušali kupce privabljeti z risbami. Nato pa politično in kulturno dogajanje beležijo tudi preko tega medija. Prvi sliki se pojavita v 20. številki: Lev Trocki ter Benito Mussolini, osebi, ki sta pomembno vplivali na potek svetovne zgodovine. V 22. številki pa objavijo fotografijo ameriške plesalke ter sovjetsko poslaništvo v Pekingju.

4.3 Dan in mesto objave

Časopis je v letih 1921–1926 izhajal večinoma vse dni v tednu, samo ob ponedeljkih ne. Izjemoma je kakšna številka izšla tudi v ponedeljek. Včasih je izšlo manj kot 6 številke v tednu, za kar pa niso razlog prazniki, saj je časopis izhajal tudi ob božiču, novem letu, veliki noči.

V tem obdobju se spremeni položaj same objave, kar je razvidno iz grafa.

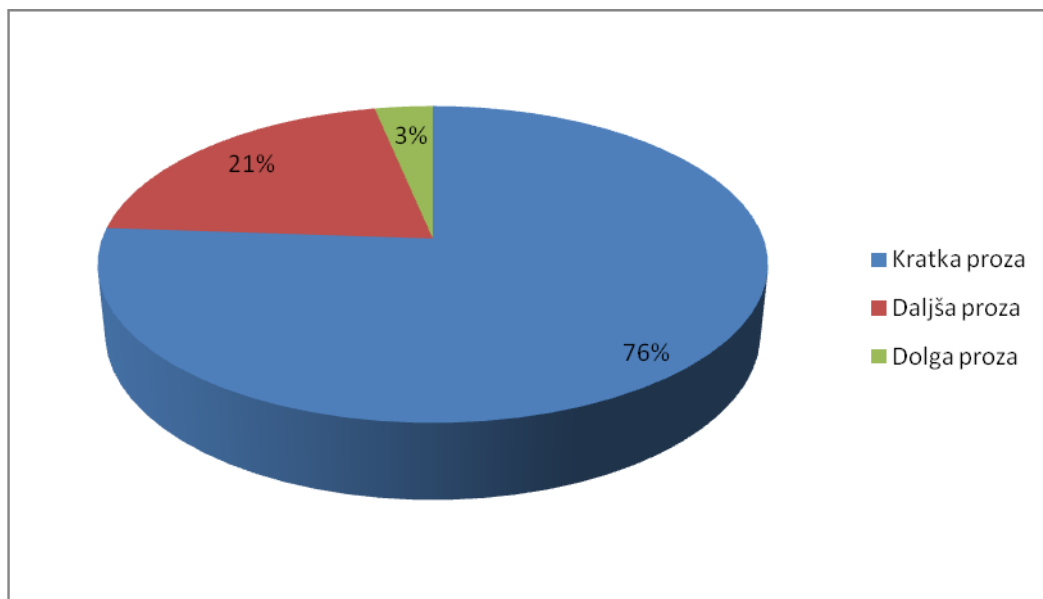
Graf 3: Stran, namenjena podlistku

V prvih štirih letih je največ objav literarnih del umeščenih na prvo stran spodaj. Leta 1924 število objav na prvi strani nekoliko upade. V zadnjih dveh letih pa se položaj literature popolnoma spremeni. Prostor namenjen literaturi se premakne na drugo stran. Ostala mesta objave niso zastopana v takšnem številu. Nekatere objave so bile razpotegnjene na več strani. Največ takšnih del je bilo objavljenih na prvi in drugi strani spodaj.

5 OBSEG DEL

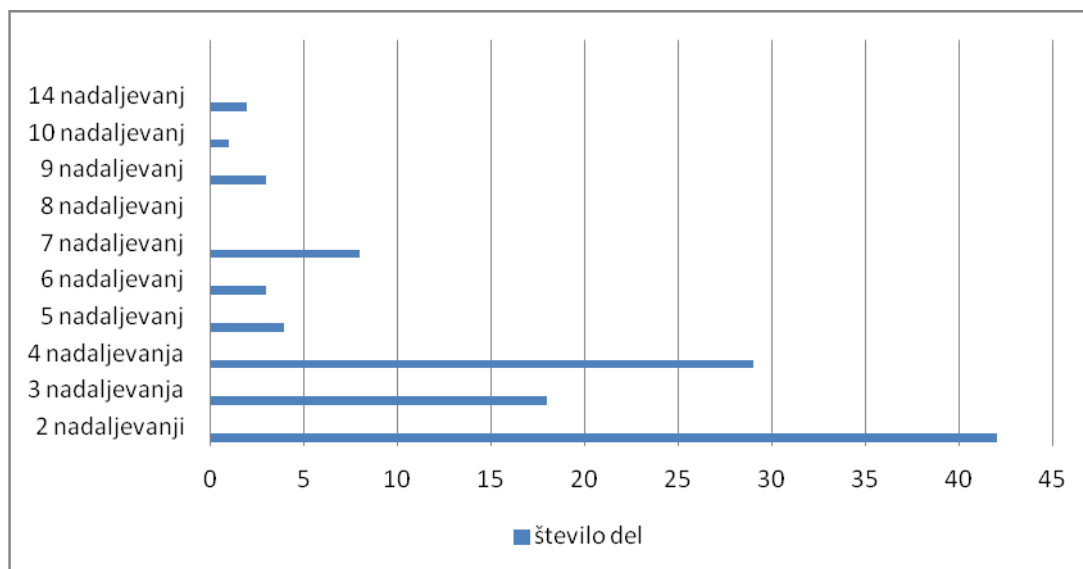
Dela so bila v obravnavanem obdobju objavljena večinoma v eni številki na 1–2 straneh podlistka.

V prvem do sedaj obravnavanem obdobju *Slovenskega naroda* (1901–1906) je 268 del izšlo v eni številki, kar je 75 % (Sabadžija 2014: 11). V drugem obdobju (1907–1912) je bilo takšnih del 316 (65 %) (Bister 2014: 30). V tretjem obdobju (1921–1926) število ne izstopa, 395 del je izšlo v eni številki, kar je 76 %. Kratka proza tako še vedno prevladuje.

Graf 4: Delitev del glede na dolžino

V drugo skupino sem uvrstila dela, ki so izšla v 2–14 nadaljevanjih, saj gre za nekoliko daljšo prozo. Takšnih del je bilo 107, kar je 21 %. Tudi tu ni prišlo do večjih sprememb. Še vedno je največ del izšlo v dveh nadaljevanjih.

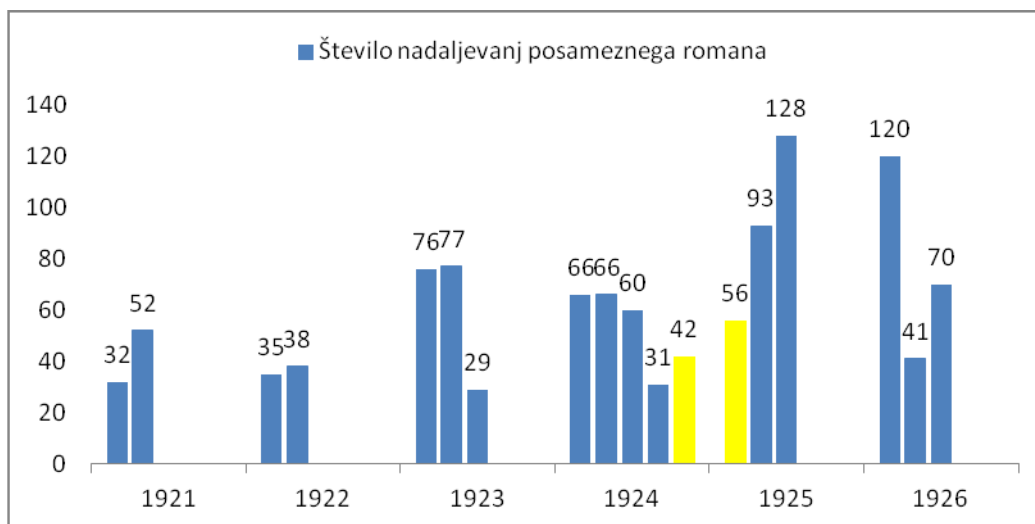

Graf 5: Razmerje del v 2–14 nadaljevanjih

5.1 Feljtonski romani

Del, daljših od 14 nadaljevanj, je bilo 17, kar je 3 %. V primerjavi s prejšnjimi obdobji se je v obdobju 1921–1926 nekoliko povečal sam obseg del. V drugem obdobju (1907–1912) so samo 3 dela dolga od 51 do 100 številčk (Bister 2014: 31). V obravnavanem obdobju pa je 11

besedil preseglo mejo 50 nadaljevanj. Število nadaljevanj pri romanih po posameznih letih prikazuje spodnji graf. V povprečju so v obravnavanem obdobju romani izhajali v 65 nadaljevanjih. Vsako leto sta izšla vsaj dva romana. Izstopa pa leto 1924, ko je izšlo kar pet romanov. Dva sta presegla povprečno dolžino, eden pa je bil s 60 nadaljevanji tik pod njo.

Graf 6: Število nadaljevanj pri romanih

Pri letu 1924 je potrebno omeniti, da je roman *Tarzanov sin* (na grafu je roman označen z rumeno barvo) izhajal tudi leta 1925. Tako je leta 1924 izšlo 42 nadaljevanj v naslednjem letu pa še 56. Dve leti je izhajal tudi roman *Svitanje* Frana Govekarja. Prvi del je izšel že leta 1920, ki ne sodi v obravnavano obdobje. Najdaljši roman tega obdobja je izšel v 128 nadaljevanjih. To je bil roman Križanovske *V kraljestvu nesmrtnih*. Prevod iz ruščine ni bil izjema, saj je bila večina faljtonskih romanov objavljenih v obdobju 1921–1926 prevedena.

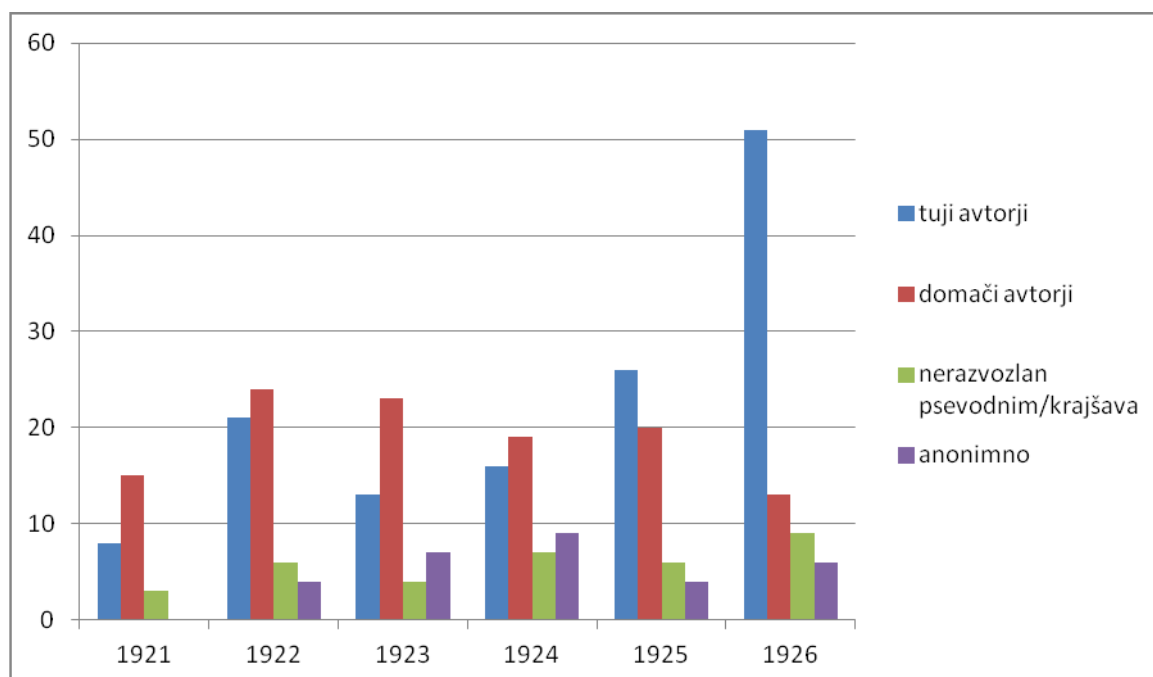
Pri objavljanju romanov je *Slovenski narod* poseben, saj se ti običajno končajo ob izteku leta (2 zgoraj omenjeni izjemi). Pri časopisih je bila navadno praksa, da so romane razpotegnili čez novoletne praznike, saj so tako poskušali pridobiti naročnike tudi za naslednje leto. Ti so morali naročnino obnoviti, če so želeli roman prebrati v celoti. Taktika *Slovenskega naroda* je bila nekoliko drugačna. V zadnjih številkah letnika so napovedali nov roman, ki naj bi začel izhajati v začetku naslednjega leta.

29. 12. 1925 tako objavijo povabilo k branju novega romana Jacka Londona *Roman treh src*. Ta je pričel izhajati 1. 1. 1926. Uredniki pa so poskušali bralce pritegniti s sledečim opisom: »In res se mora čitatelj čuditi bogati fantaziji in izredni duhovitosti tega nadarjenega romanopisca, ki zna tako krasno opisovati ljudi in dogodke, da bi človek najraje prečital vsako njegovo delo brez najmanjšega presledka. Kdor bo čital ‚Roman treh src‘, se bo lahko

prepričal, da so Londonova dela res prave mojstrovine na polju človeške fantazije in duhovitosti.« (*Slovenski narod* 29. 12. 1925: 2)

6 AVTORJI

Analiza avtorske strukture je bila opravljena zgolj na delih, katerih literarnost ni bila vprašljiva. Pri razvozlanju psevdonimov ter okrajšanih imen sem uporabljala *Slovenski biografski leksikon* ter deli Gregorja Kocjana: *Slovenska kratka proza 1919–1929* ter *Slovenska kratka pripovedna proza 1919–1941*.

Graf 7: Tuji in domači avtorji ter zabrisano avtorstvo

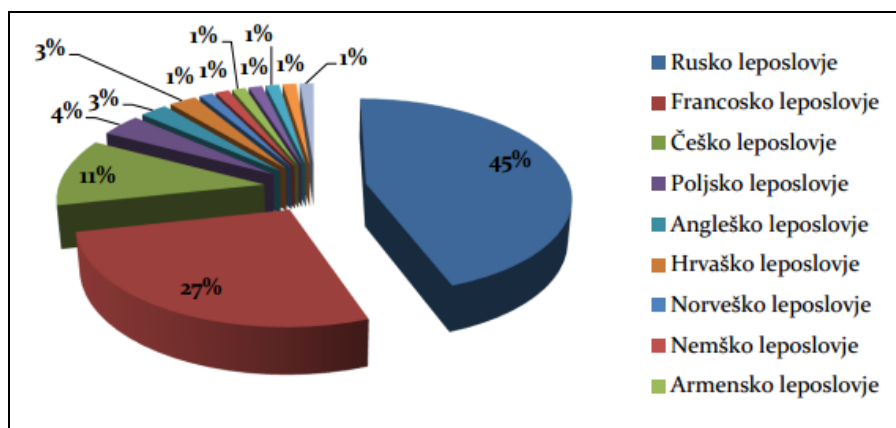
Leta 1921 nobeno delo ne ostane popolnoma anonimno. Kot takšni sta bili sicer objavljeni deli *O ljubezni in zakonu* (št. 227) ter *Plemeniti mož* (št. 268), ker pa sodita med polliterarna dela v analizo nista bili upoštevana. Tudi raba psevdonimov v tem letu ni bila izrazita. Najbolj izstopa Ivan Podržaj, ki je objavil pet del z resničnim imenom, eno delo pa pod psevdonimom Nedin Sterad. K nerazvozanim avtorjem sem uvrstila tudi Janeza Kovača, saj gre ali za zelo neuveljavljenega avtorja ali pa za psevdonim. Objave domačih in tujih avtorjev so v tem obdobju uravnotežene. Ravnovesje se spremeni v letih 1925 in 1926, ko je nekoliko več tujih avtorjev.

Pri avtorstvu je potrebno vzpostaviti tudi razmerje do daljših besedil. Vsa besedila daljša od 14 nadaljevanj so bila prevodna. Tu izstopa samo delo Frana Govekarja *Svitanje*. Slovenski

avtorji imajo več krajših objav. Statistično najbolj produktivni so bili I. Zupančič, Ivan Albreht ter Joža Bekš, saj so večinoma objavljali priložnostno prozo ter poezijo.

6.1 Jezik originala ter prevajalstvo

Pri analizi jezika originala sem upoštevala zgolj tuje avtorje, katerih nacionalno poreklo ter jezik pisanja je znano. Dobljene rezultate sem primerjala z rezultati objavljenimi v diplomu Alje Sabadžije, ki obravnava obdobje 1901–1906.

Graf 8: Prikaz prevedenega leposlovja v obdobju 1901–1906 (Sabadžija 2014: 10)

Iz grafa je razvidno, da je v obdobju 1901–1906 s 45 % prevladovalo rusko leposlovje, sledilo pa mu je francosko s 27 %. Jeziki z manjšim deležem so bili: češčina, poljščina, angleščina. (Sabadžija 2014: 10)

Kljub temu da se je po letu 1918 spremenil državni okvir, na prevajalskem področju *Slovenskega naroda* ni prišlo do velikih sprememb. Količina germanskega leposlovja ostaja približno enaka. Povečal se je delež francoske prevodne literature, ki v obdobju 1921–1926 prevladuje s 37 %. Tu se morda vidi vpliv nove države, saj je bila Kraljevina SHS preko vladarskih krogov močno navezana na francosko in angleško kulturo. Navezanost na Francijo potrjuje tudi večkratni obiski kraljevega para v Parizu, ki pa niso bili zgolj politični. (Pirjevec 1992: 58)

Poleg francoskega prevodnega leposlovja se je povečal tudi delež angleških prevodov. V obdobju 1901–1906 je predstavljal 3 %, v obdobju 1921–1926 pa 12 %. Močno pa je upadel delež ruske prevodne literature. Saj se je s 45 % procentov zmanjšal na 18 %. Poleg

prevajanja iz jezikov, ki so bili običajni za tisti čas, pa so v *Slovenskem narodu* prevajali tudi iz bengalščine ter japonščine.

Gleda na količino prevodne literature je imel časopis nekaj stalnih prevajalcev:

Ivo Šorli (francoščina), Vilo Mazi (poljščina), Iva Lah (češčina), M. K., Oton Župančič (francoščina), Alojz Gradnik (srbski jezik), A. Debeljak, P. V. B. (španščina, francoščina), dr. B. (angleščina), Miran Jarc (francoščina), Vladimir Levstik (francoščina).

Najpogostejša prevajalca sta bila Vilko Mazi, ki je prevajal predvsem iz slovanskih jezikov (poljščina) ter P. V. B., identiteta je ostala neznana, ki se je ukvarjal z romanskimi teksti. V *Slovenskem narodu* so nekateri prevajalci poleg prevodnih del objavljali tudi lastna. Mednje sodi Vilko Mazi, znan kot feljtonist, učitelj ter ustanovitelj podpornega društva za gluhonemo mladino.

Razmerje moških in ženskih avtorjev je nesmiselno vzpostavljati, saj se v 6 letih pojavi samo nekaj avtoric. Najbolj opazna je Mara Tavčar, ki se je poleg poučevanja ukvarjala tudi s pisanjem in pesnjenjem. Objavila je namreč 60 proznih del ter 90 pesmi v različnih slovenskih časopisih. Najobsežnejše delo v tem obdobju pa ni objavil avtor, kot bi bilo glede na statistiko pričakovano, ampak ruska avtorica: Vera Ivanovna Križanovska. Ukvarjala se je s pisanjem ženskih ter zgodovinskih romanov, ki se dotikajo tematike starih civilizacij (Egipt), antike (Rim) ter srednjega veka. Njen roman *V kraljestvu nesmrtnih* obsega 128 nadaljevanj in sodi v skupino romanov z okultno vsebino.

7 PODNASLOVI

V slovenskem prostoru so avtorji svoja dela podnaslavljali s termini povest, novela, podoba, slika obraz, črtica. Po obdobjih se je razmerje med njimi spreminjalo.

Ali je bilo delo podnaslovljeno ali ne je bilo odvisno od dolžine besedila, avtorja, uredništva ter časa objave. Pri dolgih in daljših besedilih se je odstotek podnaslovljenih gibal med 83 % (več kot 95 000 besed) ter 52 % (besedila z 20 000–45 000 besedami). Verjetnost podnaslova pa se je pri kratkih besedilih zmanjšala na 38 %. (Hladnik 1991: 45)

Podnaslavljanje pa se je zmanjševalo tudi skozi čas. V obdobju 1850–1891 ni bilo vrstno označenih 41 % del. Delež je naraščal in v obdobju med vojnama dosegel 84 %. (Kocjan 2012: 13)

Predstavljeno stanje se odraža tudi na primeru *Slovenskega naroda*. Podnaslavljanja v obdobju 1921–1926 ni bilo veliko. Večinoma se uporabljajo termini zgodba, povest in roman, malo manj novela. To se sklada tudi s Kocjanovo ugotovitvijo, da se v obdobju med vojnama največkrat uporablja oznaka zgodba, ki pa se redko pojavlja brez dodatnih določil (2012: 15). Nekatera dela so namreč še dodatno opredeljena, da bi pritegnila bralca. Tako imamo v *Slovenskem narodu* objavljena dela s podnaslovom, ki vsebuje prilastek resničen. Oznaki epizoda in slika pa imata pogosto ob sebi pridevnik s pomenom sedanjosti. Dela s komično vsebino so označevali z oznako vesela zgodba. Kadar pa so želeli podkrepiti osnovo svojih del v ljudski tradiciji so se posluževali podnaslovov legenda, pravljica, pripovedka.

Poleg običajnih oznak so se v obdobju med vojnama pojavile tudi nove: burleska, parodija, potopis, freska, motiv, spomin, memorija, prigoda (Kocjan 2012: 14). Nekatere se uporabljajo tudi v obravnavanem obdobju *Slovenskega naroda*.

Z žanrsko oznako feljtonskih romanov se je ukvarjal Miran Hladnik v delu *Začetki slovenskega feljtonskega romana*. V obdobju 1873–1918 je bilo največ zgodovinskih romanov, sledili so pustolovski, humoristični, ljubezenski, vojni, ženski ter politično propagandni (2014). V obdobju 1921–1926 so romani večinoma izšli brez žanrske oznake. Izstopa roman *Batuala*. Njegov avtor Rene Maran ga je podnaslovil kot resničen črnski roman. Delo je začelo izhajati leta 1923. Po šestih številkah pa so objavljane prekinili, saj očitno ni bil deležen dovolj zanimanja.

Najbolj viden podnaslov v obdobju 1921–1926 je kinoroman. P. Ripson je tako podnaslovil svoje delo *Na pragu smrti*. Kot je že bilo omenjeno, so v obdobju 1921–1926 kinematografii dosegali veliko obiskanost. Časopisne hiše so se odločale za oglaševanje tovrstne zabave in poskušale tudi same iz tega potegniti določene koristi. V *Slovenskem narodu* je pred Ripsonovim kinoromanom izšel še roman Jacka Londona *Roman treh src*, ki je bil upodobljen tudi na platnu. »V zadnjem času je filmska umetnost povsod izredno napredovala. Krog ljubiteljev lepih filmov se čedalje bolj širi in zato je ‚Roman treh src‘ kot pristno ameriško filmsko delo v obliki romana tembolj zanimiv in aktualen.« (*Slovenski narod* 29. 12. 1925: 2)

8 TEMATIKA

Tematsko analizo sem naredila samo na dveh letnikih časopisa, saj bi bilo drugače delo preobsežno. Analizirala sem kratko prozo, romanov v analizo nisem zajela.

Razmerje med posameznimi tematskimi sklopi je v letih 1921 ter 1922 podobno. V obeh prevladuje ljubezenska tematika. Poleg nesrečnih parov, ki svoje ljubezni ne morejo izživeti (Ivan Podržaj: *Slovo gospodične Naste*) najdemo še usodne ženske, ki zapeljujejo moške in jim tako uničujejo življenje (Frank Heller: *Zaljubljenost signora Origonija*, Ivan Podržaj: *Spokornik*, Štefan Žeromski: *Izkušnja*). *Thais* (Anatole France) pa se na koncu celo spreobrne in odide v samostan.

Pogost je tudi motiv varanja. Anton Adamič v delu *Žan* opisuje trpljenje in požrtvovalnost mirne Alenke, ki skrbi za razvratnega moža, ko ta zboli. V delu Rudyarda Kiplinga *Protistrup* pa ženi uspe varajočega moža osvojiti nazaj. Prevarane partnerice pa do ljubimk svojih mož ne gojijo vedno negativnega odnosa. Marcel Prévost v zgodbi *Med obema* opisuje navezovanje stikov med prevarano ženo ter ljubico, ki se najmeta in povežeta ravno zaradi odsotnosti skupnega moškega. Prav tako ženske niso vedno zavzele vlogo žrtve v odnosu. Dela teh dveh letnikov prinašajo namreč motiv varajoče žene, ki pa ji je v zgodbi *Plemeniti mož* na koncu odpuščeno. Kornel Makuszyński z delom *Človekoljublje* prinaša problem ženske neustaljenosti.

Nekatere pare pa ne loči zgolj usoda, ampak smrt, ki je lahko povezana tudi s preteklo prvo svetovno vojno (Marcel Prévost: *D'siré*). Vojna tematika pa ni nujno povezana z ljubezensko. Leta 1921 so bili spomini na preteklo obdobje še vedno dovolj močni, saj se 6 del ukvarja s to tematiko. Gre pravzaprav za vtise brez večjega dogajanja.

Druga najbolj zastopana tema so razmerja v družini v povezavi z družbeno kritiko. Izpostavljeni so revščina, boj za preživetje ter alkoholizem, ki je zelo pogost motiv. Mara Tavčar v ospredje postavi lik trpeče matere (*Na dan mrtvih*), enako tudi Ivan Podržaj v delu *Mati*. Odnos med očetom in otrokom pa nakaže Tone Gaspari v *Božičnem pismu*. Smrt otroka navadno usodno zaznamuje družino. I. Zupančič tematiko združi še s kritiko komunizma v zgodbi *Zmota Akima Kuzmiča*, ki govori o družini v času ruske revolucije. Ta se po smrti sina in odhodu očeta v partizane popolnoma razkropi. Alkoholna omama je neredko povzročila nasilje med družinskimi člani ter revščino, ki jo slika *Božična pravljica* Ivana Vazova.

Z družinsko tematiko je povezana tudi izseljenska tematika. Dve deli namreč pripovedujeta o iskanju boljših možnosti v Ameriki. Anton Adamič pa v delu *Ribniška* prikazuje predvsem življenje tistega dela družine, ki v tujino ni odšel. Mati in otroci so namreč izpostavljeni moževemu sorodstvu (stricu), ki želi prevzeti domačijo.

V drugačni luči kot v ostalih časnikih je prikazana verska tematika. V več delih so cerkveni možje prikazani z negativne perspektive. Jules Lamaitre v delu *Zvon* namreč v ospredje postavi duhovnika, ki dobi v dar denar za nakup novih zvonov. Avtor mu ne nameni veliko bistrosti in preudarnosti, saj ta v svoji naivnosti pusti, da ga mlada ciganka zavede in ji izroči ves denar.

Nekaj zgodb pa nosi tudi motive folklore in običajev. Poleg pogrebov (Georges Rodenbach: *Selitev*) in porok (Vilko Mazi: *Pustna nedelja*, Ivan Lah: *Pozdrav iz gor*) se v delih najde vraževerje. Edgar Allan Poe piše o črni mački, ki glavnemu akterju povzroči takšen strah, da se vdaja alkoholu, zanemarja ženo ter svoje nasilje nato še poveča, ko mačko obesi, ženo pa zakolje s sekiro in zazida v zid. Poleg črne mačke pa se pojavljajo še sledeči motivi: hudič, duhovi umrlih, žalik žene.

V obravnavanem času je prišlo do odstranitve komunistov iz političnega in javnega življenja. To je vidno v zgodbah, kjer revolucionarji ne dosežejo svojih ciljev, ampak ravno zaradi pristopa k revoluciji propadejo. To se dogaja tudi osebam, ki so v različnih stiskah (Tone Molkov: *5000 K nagrade*, Kornel Makuczynski: *Dva samomorilca*, Pierre Mille: *Blazik*).

Nekaj manj je popotniške, zgodovinske, kriminalne, komične tematike, eno delo pa izrecno opisuje gledališki svet. 4 dela se ukvarjajo s problemom mesta literature v svetu. I. I. v delu *Spomenik sinu* razvija tezo, da bi starši morali ceniti kulturno delo svojih otrok in jih v primeru prezgodnje smrti tudi počastiti. Literarno umetnost postavi ob bok vojaškim zaslugam in dobrim poslovnim naložbam. Vilko Mazi v delu *Antikrist* opisuje svoje spoznavanje Ivana Tavčarja, katerega dela so ga odvrnila od teologije. Med študijem je doživljal negativne odzive okolice na Tavčarjevo delo, saj ga je gospodinja zmerjala z antikristom. K pisanju zgodbe ga je spravila Tavčarjeva 70-letnica. Ob pisateljevem jubileju se je namreč pričel spraševati, kaj pravzaprav pomeni literatura Slovincem:

»Niso pisali vsi in ne vsega. In vendar sem bil vesel tega šopka, morda ne manj nego sam jubilent. Vesel pa sem bil zavoljo tega, ker mi je govorilo iz tega šopka, da vendar nismo tako črno-nehvaležen narod, kakor smo se bili razkričali daleč po svetu. Doslej nam je bila navada, da smo se kosali za prvenstvo, kdo bo pocedil najgrši pljunek na najboljšega moža. Še grob nam ni bil posebna ovira.« (*Slovenski narod* 17. 9. 1921: 1)

9 ZAKLJUČEK

V Slovenskem narodu je v obdobju 1921–1926 izšlo 1775 števil. V njih sta bili objavljeni 502 deli. Tako izvorna kot prevodna literatura je bila vključena v bibliografski seznam na Wikiviru. To sedaj omogoča dopolnjevanje s polnimi besedili, prenesenimi z dLiba. Postavitev na splet je bil glavni namen diplomske naloge, saj se tako odpirajo nove možnosti obravnave slovenske literature. Projekt Slovenska leposlovna klasika namreč poleg kanoniziranih avtorjev vključuje tudi tiste, ki jih je literarna zgodovina zgolj omenila ali celo spregledala. Pridobljeno gradivo pa je bilo vključeno tudi v statistično analizo ter primerjavo z že preučeni obdobji. Za lažjo umestitev je bil orisan politični in zgodovinski okvir obdobja 1921–1926. Podrobneje pa je predstavljeno ozadje nastanka časopisa, saj je začetna usmeritev vidna tudi v kasnejših obdobjih.

Analiza je pokazala, da je *Slovenski narod* v obravnavanem obdobju izhajal 6-krat tedensko. Premor je bil običajno ob ponedeljkih, izhajanja pa niso ovirali prazniki. Takrat so bile številke praviloma tudi daljše. Struktura časopisa se ni veliko spreminjala. Običajna številka je obsegala štiri strani, mesto za literaturo pa je bilo na prvi strani spodaj. Z letom 1925 pa so literaturi namenjali drugo stran. Teorija Gregorja Kocjana o naraščanju literarnih objav velja tudi za Slovenski narod, saj obravnavano obdobje vsebuje več leposlovja kot obdobji 1901–1906 ter 1907–1912. Odstotek kratke proze se giblje v podobnih mejah. Povečala pa se je dolžina dolge literature. V obdobju 1921–1926 je namreč 17 del preseglo 14 nadaljevanj. Najdaljši roman pa je obsegal 128 nadaljevanj.

Večinoma so avtorji nastopali s pravimi imeni, ali pa so jih krajšali. Nekaterim delom ni bilo možno določiti avtorja. Prevladovali so moški, objavljalo je le nekaj žensk. Najvidnejši sta Mara Tavčar ter avtorica najdaljšega objavljenega dela: Vera I. Križanovska. Razmerje tujih in domačih avtorjev je bilo ves čas uravnoteženo, leta 1926 pa prevodi prevladajo nad objavami domače literature. Jezik originala je bila najpogosteje francoščina (37 %). V primerjavi z obdobjem 1901–1906 se je količina ruskega prevodnega leposlovja precej zmanjšala, saj je s 45 % padel na 18 %. Povečal pa se je obseg angleške prevodne proze. Časopis je imel stalne prevajalce, najpogosteje sta se pojavljala Vilko Mazi ter P. V. B. Podnaslavljanja ni bilo veliko. V skladu s teorijo je tudi v *Slovenskem narodu* imelo podnaslov več daljših kot krajših del. Poleg običajnih podnaslovov: zgodba, roman, povest,

novela se pojavljajo prilastki, ki delo še dodatno opredelijo. Izstopata pa tudi oznaki resnični črnski roman ter kinoroman, ki je povezan s tedanjo veliko priljubljenostjo kinematografov.

Leti 1921 ter 1922 sta bili tematsko analizirani. Pokazalo se je, da prevladuje ljubezenska tematika, ki prinaša motive nesrečne ljubezni, smrti, varanja, neustaljenosti ter naveličanosti. Sledi ji družinska tematika, ki je tesno povezano z družbeno kritiko. Avtorji pogosto opisujejo nasilje v družini, ki je pogosto posledica alkoholizma. Zaradi bližnje preteklosti se še vedno objavljajo dela z vojno ter izseljensko tematiko. Iz zgodb, ki so svarile pred komunističnim vplivom, pa je še bolj razvidno, da je takratno politično ter družbeno dogajanje imelo vpliv na objavljeno leposlovje. Spregledana pa ni bila tema literature in njenega mesta v svetu. Vprašanja, kam sodi in kako z njo ravnati, pa so aktualna še danes.

10 VIRI IN LITERATURA

Smilja Amon: Obdobja razvoja slovenskega novinarstva. *Poti slovenskega novinarstva – danes in jutri*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede, 2004. 53–69.

Štefan Barbič: *Josip Jurčič*. Ljubljana: Partizanska knjiga, 1986 (Znani Slovenci).

Urška Bister: *Bibliografija izvirnega leposlovja v Slovenskem narodu od 1907 do 1912*. Diplomaska naloga. Ljubljana, 2014.

Janez Cvirn: [Alkohol v parlamentu](#). *Zgodovina za vse XV/2* (2008). 17–25. (25. 6. 2014).

Miran Hladnik: [Povest](#). Ljubljana: DZS, 1991 (Literarni leksikon: Študije, 36). (27. 6. 2014).

Miran Hladnik: [Začetki slovenskega feljtonskega romana](#). Norbert Bachleitner, *Začetki evropskega feljtonskega romana*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, 2014. (4. 8. 2014).

Gregor Kocijan: *Slovenska kratka proza 1919–1929*. Ljubljana: Založba ZRC, ZRC SAZU, 2012.

Gregor Kocijan. *Slovenska kratka pripovedna proza 1919–1941: Bibliografija*. Ljubljana: Znanstveni inštitut Filozofske fakultete, 1999.

Tita Kovač Artemis: *Slovenski oratar*. Ljubljana: Amalietti, 1990 (Veliki Slovenci).

Sonja Merljak Zdovc: *Preteklost je prolog: pregled zgodovine novinarstva na Slovenskem in po svetu: Učbenik pri predmetu zgodovina novinarstva in medijev*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede, 2007.

Damjan Ovsec: *Oris družabnega življenja v Ljubljani od začetka dvajsetega stoletja do druge svetovne vojne*. Ljubljana: Društvo arhitektov Ljubljane, 1979 (Arhitektov bilten 40/41).

Jože Pirjevec: *Jugoslavija 1918–1992: Nastanek, razvoj ter razpad Karadjordjevićeve in Titove Jugoslavije*. Koper: Založba Lipa, 1992.

Božo Repe in Dušan Nečak: *Oris sodobne obče in slovenske zgodovine: Učbenik za študente 4. letnika*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za zgodovino, 2003.

Alja Sabadžija: *Leposlovje v Slovenskem narodu (1901-1906)*. Diplomsko delo. Ljubljana, 2014.

Katja Zupančič: *Nacionalna zavest se je prebudila na Ptujju leta 1908*. Ptuj: Zgodovinski arhiv na Ptujju, 2008. [Http://www.arhiv-ptuj.si/Aktualno/Razstave/razstava_nacionala_zavest](http://www.arhiv-ptuj.si/Aktualno/Razstave/razstava_nacionala_zavest) (26. 6. 2014).

Slovenski narod. Wikivir.

Slovenski narod. Wikipedija.

[Slovenska biografija](#). (24. 6. 2014).

10.1 Časopisni viri

Slovenski narod. [Digitalna knjižnica Slovenije](#). (25. 6. 2014).

Edinost XLVI/339 (13. 12. 1919).

Slovenski narod LII/238 (12. 10. 1919).

Slovenski narod LVIII/294 (29. 12. 1925).

Slovenski narod LIV/208 (17. 9. 1921).

11 BIBLIOGRAFIJA LEPOSLOVJA V SLOVENSKEM NARODU OD LETA 1921 DO LETA 1926

11.1 Literarne objave v letu 1921

Fran Govekar: Svitanje. Št. 5, 8–9, 15–16, 22–23, 30–31.

Aleksander Dumas (sin): Kiparjeva pravda: Roman. Št. 2–4, 7, 10–11, 13–14, 19–21, 25–28, 33–34, 36–40, 42–43, 45–46, 48–53.

Vilko Mazi: Pustna nedelja. Št. 32.

Guy de Maupassant – M. K.: Dvoboj. Št. 56.

Alfonz Daudet – Ivo Šorli: Tartarin na planinah: Roman. Št. 76–79, 81–82, 84–85, 87–91, 94–95, 97, 104–105, 119, 121–123, 128, 132–134, 138, 147–148, 150–151, 153, 158–159, 167–168, 171, 173, 176–177, 179–180, 184–185, 188, 193–194, 197, 199–200, 202, 205.

Oton Župančič: Emilu Leonu za sedemdesetletnico. Št. 192.

Joža Bekš: Vzor – možu k njegovi sedemdesetletnici. Št. 192.

Engelbert Gangl (E. Gangl): Epilog: Ob 70letnici rojstva dr. Ivana Tavčarja. Št. 192.

Alojzij Peterlin (Al. Batog-Peterlin): Naš Mojze. Št. 192.

Pavel Golia: Vrtnarju cvetja v jeseni. Št. 192.

Vilko Mazi: Antikrist. Št. 208.

Alojz Gradnik: Ivanu Hribarju ob sedemdesetletnici. Št. 209.

Ivan Pirc: Ob sedemdesetletnici. Št. 209.

Alojzij Kokalj: Ivanu Hribarju: Možu dela in uspeha ob njegovi sedemdesetletnici. Št. 209.

Janko Leban: Ivanu Hribarju ob jubileju! Št. 209.

K. Pl. Štrobl: Zla nuna. Št. 210–211, 213–214, 218–219, 222, 224–225.

Anton Adamič: Ribniška: Resnična. Št. 227.

Janez Kovač: Muzikalična sobarica. Št. 227.

Edgar Allan Poe: Črna mačka. Št. 228–230.

Karel Havliček-Borovsky – Ivan Lah: Tirolske elegije. Št. 245.

Karl Hans Strobl (Karel H. Strobl): Laërt. Št. 247–249.

Ivan Podržaj: Spokornik. Št. 251.

Anton Adamič (Ant. Adamič): Žan. Št. 260, 262–264.

Anonimno: Plemeniti mož: Korejska pravljica. Št. 268.

Emil Golob: Impresije. Št. 281.

Ivan Podržaj: Mati. Št. 287.

Ivan Podržaj: Novela. Št. 287.

Ivan Podržaj (Nedin Sterad): Slovo gospodične Naste. Št. 288.

Štefan Žeromski – V. Mazi: Izkušnja. Št. 289.

Radivoj Peterlin Petruška (Rad. Peterlin-Petruška): Ta sveti večer ... Št. 290.

Ivan Vazov: Božična pravljica. Št. 290.

Vilko Mazi: Hudičeva zgodba. Št. 290.

Ivan Podržaj: V sveti noči ...: Iz romana »Črne noči«. Št. 290.

Ivan Podržaj: Mala Pavla. Št. 294.

11.2 Polliterarne objave v letu 1921

Anatole France: Thais. Št. 41.

Fran Milčinski (Fr. ž): Zgodba Janeza Kosa. Št. 142.

I. I.: Iz naših dni: Odlomki iz "Knjige spominov". Št. 209.

Anonimno: Žena in mož. Št. 246.

Anton Leban: Usoda. Št. 251.

Ivan Lah: Grešnik Lenart. Št. 280.

Jakulin: Iz spominov na težke dneve. Št. 262.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Ako Boga da. Št. 80.

Anonimno: O ljubezni in zakonu. Št. 227.

Iv. Mogorovič: Iz »Robovega zrnja«. Št. 281.

11.3 Literarne objave v letu 1922

Marcel Prévost: Med obema. Št. 4.

M. M. V.: Pozdrav Slovincem. Št. 6.

Joseph Bédier: Tristan in Izolda: Roman. Št. 9–10, 12–15, 17–20, 26, 28, 31, 33–34, 36–39, 42–44, 48, 50, 51–52, 54–55, 57, 59, 61–62, 66–67, 69.

Marcel Prévost: Posest na pokopališču. Št. 21–22.

André Lichtenberger – Oton Župančič: Trottov božič. Št. 41.

Fran Miličinski (Fr.Ž.): Vojna legenda. Št. 47.

Janez Kovač: Ah, ta kostum! Št. 48.

Rudyard Kipling: Protistrup. Št. 80.

Ivan Zorec (J. Z.): Napoleonova adjutantka. Št. 81.

Frank Heller: Zaljubljenost signora Origonija. Št. 85–86.

Mileta Jakšič–Alojzij Gradnik: Golgota. Št. 88.

Ivan Albreht: Velikonočna meditacija. Št. 88.

Joža Bekš: Srečen uskrs. Št. 88.

Joža Bekš: Velikonočna romančica. Št. 88.

Joža Bekš: Sestram in bratom onkraj. Št. 88.

Maks Simončič: Pobijte Nemce! Št. 88.

I. L/I.: Spomenik sinu. Št. 88.

Tone Molkov A.: 5000 K nagrade, kdor preskrbi mirni stranki itd. ... Št. 92.

Henri Verne: Logika srca. Št. 94–95.

Louisa de la Ramée (Ouida): Kneginja Vjera. Št. 100, 102–103, 105–106, 108, 110–112, 114–115, 117, 119–120, 122–123, 125, 128, 131, 133, 135–137, 139, 141, 144–146, 150–151, 155–156, 159–160, 163–164, 166.

Anonimno: Janezek in Janez ali on ve za »kuse«: Vesela zgodba. Št. 110.

Niko Kuret (N. K.): Ob kraljevi svatbi. Št. 129.

Ivan Lah: Pozdrav z gor. Št. 129.

Joža Bekš: Visoki kraljevi dvojici. Št. 129.

André de Bussière – A. Debeljak: Meč kraljeviča Aleksandra. Št. 129.

André de Bussière – A. Debeljak : Jugoslavija in Romunija. Št. 129.

Al. Peterlin-Batog: Salve Regina! Št. 129.

Savomira Kvedrova: V pozdrav. Št. 129.

Žiga Laykauf (Ž. L. Mozirski): Slovenske vile svoji kraljici. Št. 129.

Ljubo D. Jurković: Pesma cveća na jezeru Bledu. Št. 132.

M. J.: Kralju in Kraljici miru. Št. 135.

Janez Mencinger: Mojim slavlencem: Pismo iz Elizija. Št. 153.

Empé: Žaba in Maksimilijan Harden. Št. 153.

Villiers de l' Isle-Adam – M. J.: Antonija. Št. 153.

Ivan Podržaj: Resignacija. Št. 160.

Severin: Kako se je Joško ženil. Št. 171.

Ivan Albreht: Križev pot. Št. 172.

Edgar Allan Poe: Skočizaba. Št. 174–175.

Ivan Podržaj: Sorriento ...: Iz zbirke »Sanje in smoter«. Št. 177.

Amado Nervo – P. V. B.: Chez nons. Št. 177.

Marcel Prévost: Pozneje. Št. 181.

Georges Rodenbach – P. V. B.: Selitev. Št. 182.

J. Zupančič: Tribun: Epizoda iz ruske revolucije. Št. 183.

M. J.: Zmagoviti pohod Sokolstva. Št. 183.

Engelbert Gangl (E. Gangl): Pozdrav bratom in sestram. Št. 183.

Žiga Laykauf (Ž. L. Mozirski): Češkoslovaškim Sokolom! Št. 183.

Anonimno: Sokolova silna jahta. Št. 183.

Maks Simončič: Labodnica. Št. 184).

Edgar Allan Poe: Povest iz »Raggen – Mountains«. Št. 185–187.

R. S.: Sokolska serenada. Št. 188.

J. Zupančič.: Trema. Št. 188.

Ivan Podržaj: Božji mrlič: Predgovor romana. Št. 190.

Ivan Albrecht: Štatistika. Št. 191.

I. Zupančič: Kako je Ivan Ivanovič brezuspešno potoval v nebesa. Št. 192.

Marcel Prévost: D'siré. Št. 193–194.

Ivan Albrecht: Peter Švaga. Št. 195.

I. Zupančič: Zmota Akima Kuzmiča. (št. 198).

I. Zupančič: Tri parodije. Št. 200.

Enrique Gomez Carillo – P. V. B.: Blanca. Št. 205.

I. Zupančič: Komunist. Št. 207.

Ivan Albrecht: Peter Švaga koncertira. Št. 209.

Kazimir Przerwa Tetmajer – V. Mazi: Slavljeneč. Št. 220, 231.

Anonimno: V bolnici: Slika iz sedanjosti Petrograda. Št. 221.

Kornel Makuczynski: Dva samomorilca. Št. 222 – 224.

I. Zupančič: Debata. Št. 225.

Kornel Makuszynski: Človekoljubje. Št. 228.

Jules Lemaitre – P. V. B.: Zvon. Št. 232–233.

Kazimir Przerwa Tetmajer – Vilko Mazi: Slikarjevi spomini. Št. 234.

Mara Tavčar (Mara Tavčarjeva): Na dan mrtvih. Št. 249.

Pierre Mille: Blaznik. Št. 257.

I. Zupančič: Dolar. Št. 258–259.

Kornel Makuszynski: Zgodba o slikarju. Št. 260–262.

Miran Jarc: Bog in pustolovec. Št. 263, 267–269, 276, 278–279, 281–282, 284.

I. Zupančič: Dolar. Št. 277.

J. Zupančič: Čudna pot. Št. 288–292.

Mara Tavčar (Mara Tavčarjeva): V sveti noči. Št. 292.

Rad. Peterlin-Petruška: Božič Ivana Srečnika. Št. 292.

Tone Gaspari: Božično pismo. Št. 292.

–c.: Božičnopolitična satira. Št. 292.

R. E. Jamot – A. P.: Orumeneli listi: Spomini. Št. 293–296.

Martin Helsterbergk – E. R. I.: Silvestrsko pismo. Št. 296.

M. Z.: Ta prokleti razbojnik. Št. 292.

11.4 Polliterarne objave v letu 1922

Anonimo: Mati in sin. Št. 275.

Jus Suchy: Buddha in Kristus: Vrsta esejev. Št. 7–8.

Babindranath Tagore: Aforizmi: iz romana »Dom in svet«. Št. 44.

Fran Miličinski (Fr.Ž.): Bekri Mustafa. Št. 159.

Fran Miličinski (Fr.Ž.): Kleveta. Št. 183.

Frank Drenik: Dežman – uskok. Št. 191.

Slavko Plemelj: S kraljem na lovu. Št. 1.

Eri: Za kratek čas. Št. 107.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Muhe. Št. 246.

J. Zupančič: Kako smo protestirali. Št. 253.

Milica Jankovič: Zapiski v naglici: Iz knjige »Težka leta«. Št. 279–280.

I. Zupančič: Novoletne sanje. Št. 296.

11.5 Literarne objave v letu 1923

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Raki. Št. 4.

Josip Zupančič (J. Zupančič): Jetniki. Št. 4.

William M. Thackeray: Cuffova borba z Dobbinom. Št. 5–6.

Ivan Albreht: Pravljica. Št. 7.

Kornel Makuszynski (K. Makuszynski): Zgodba iz raja. Št. 8–9, 11–12.

A. E. W. Mason: Klic na pomoč. Št. 13–20, 22–33, 35–39, 42–46, 48–51, 53–59, 61–64, 66–70, 72–81, 83–92, 94–98, 100.

Anonimno: Jedna od mnogih. Št. 13.

A. D.: Dvoje kitajskih pravljic. Št. 33.

Janko Kersnik (Griški): Utrinki. Št. 39.

I. Zupančič: Ob mrtvaškem odru. Št. 41.

Alojzij Gradnik: Pred slovesom. Št. 43.

Gustav Strniša: Spominu dr. Ivana Tavčarja. Št. 44.

Alojzij Peterlin-Bátog (Al. Peterlin–Bátog): Ob zadnji poti dr. Tavčarja. Št. 44.

Jules Moinaux – Ivo Šorli: Voznikov robec. Št. 64.

Alojzij Peterlin-Bátog (Al. Peterlin–Bátog): Velikonočna rispeta Št. 76.

I. Zupančič: Velikonočna. Št. 76.

I. Zupančič: Trinajsti apostol. Št. 76.

Vekoslav Kukovec (Dr. V. K.): Svoj čas je zamudil. Št. 76.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Podgane. Št. 76.

Dr. Ivan Bole: Ata–Nomija. Št. 87.

Anonimno: Vila: Japonska pravljica. Št. 87.

Guy de Maupassant: Rešena. Št. 102–103.

Jean de Marbot: Nezvesti soprog. Št. 106.

Guy de Maupassant: Jožef. Št. 107–108.

René Maran: Batuala: Resničen črnski roman. Št. 111–115, 117.

Marcel Prévost: Žrtev. Št. 115.

I. Zupančič: Binkoštna idila. Št. 115.

Vilko Mazi: Na številki 6. Št. 115.

Paul Hervlen – P. V. B.: Moč krvi. Št. 119–120.

Kornel Makuszynski: Strašen dogodek. Št. 122–123, 127–130.

Josip Zupančič (J. Zupančič): Judenburškim žrtvam. Št. 124.

Vid Ambrožič: Jetniki. Št. 124.

Alojzij Peterlin-Batog (Al. Peterlin-Batog): Ob prenosu judenburških žrtev v domovino. Št. 125.

V. M. Z.: V spomin. Št. 128.

Conan Doyle: Razpad in vstajenje svetovja: roman. Št. 135–143, 145–152, 154–156, 158–159, 161–167.

Franc Ksaver Meško (Ahasver): 25–letnica Rožne dolina: Spominska črtica. Št. 153, 159.

L.: Dnevnik francoskega župnika. Št. 169–170.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): O goseh. Št. 171–174.

Frédéric-Charles Bargone (Claude Farrère)–Miran Jarc: Civiliziranci: Roman. Št. 175–192, 194–210, 213–222, 224–228, 230–233, 236, 238–240, 244–246, 249–252, 254–263, 265, 267.

Gabriel Lagros de Langeron (Michael Provins): Kamen preizkušnje. Št. 177.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Remis. Št. 177.

Martin Krpan: Indija Separandija: Bojevita povest iz nebojevitih časov. Št. 178, 180–181, 183, 185, 194.

Gabriel Lagros de Langeron (Michel Provins): Higijena. Št. 183.

Miran Jarc: Vodoravnost. Št. 183.

Bt.: Zgodba o cekinu. Št. 183.

Ivo Šorli: Razjasnjenja. Št. 188.

Anonimno: Smejoči in jokajoči se oven: Budistična pravljica. Št. 188.

Miran Jarc: Moje molitve. Št. 194.

Maks Pleteršnik: Sporočilo. Št. 211.

Anonimno: Vipavec ne poje več, bric obupuje ... Št. 223.

Engelbert Gangl (E. Gangl): Naš prapor!. Št. 223.

Henry Bordeaux: Tri angleške besede. Št. 223.

I. Zupančič: Pesem legijonarjev. Št. 235.

Marcel Prévost: Deklici med sabo. Št. 241.

Žiga Laykauf (Ž. Lajákov-Mozirski): Jadranski straži. Št. 242.

Anonimno: Kuna belica: Lovska zgodba – toda resnična. Št. 247.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Gorenjske legende. Št. 247.

Anton Čehov: Upravitelj pod divanom: Zakulisna zgodba. Št. 249.

I. Zupančič: Pesem invalidov: 1914–1918. Št. 250.

Anonimno: Tam, kjer ni trgovine. Št. 250.

Miran Jarc: Gašperček na Babilonskem stolpu. Št. 264.

Asinus: Samo polomljen dežnik. Št. 264.

Conan Doyle – dr. B: Izgubljeni vlak. Št. 268, 270–273.

Damir Felgel: Snedeno pravo. Št. 270.

Kornel Makuszynski: Žena s srcem. Št. 275–281.

Ivan Albrecht: Kino »Ljubljana«. Št. 275.

Anonimno: Miklavžev večer. Št. 278.

Kornel Makuszynski: Neprijeten položaj. Št. 283–286, 291–292.

Cvetko Golar: Kneginja in pastir. Št. 286.

Miljutin Zarnik (M. Z.): Čudni konec Rudolfa Špacapana. Št. 292–294, 296.

I. Zupančič: Svetonočna vizija. Št. 293.

Miran Jarc: Adagio. Št. 293.

Boris Orel: Božična noč na Treščerovini. Št. 293.

Fran Milčinski (Fr. Milčinski): Sveta božična zgodba. Št. 293.

Radivoj Peterlin-Petruška (Rad. Peterlin-Petruška): Sveti večer ... Št. 293.

Tomo Gaspari: Cvetoča pisma. Št. 293.

11.6 Polliterarne objavev letu 1923

Milica Janković: Zapiski v naglici: iz knjige "Težka leta." Št. 2–3.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Tobak. Št. 104.

Ivo Šorli: Očetov svet. Št. 168.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Pozabljeno junaštvo. Št. 230.

11.7 Literarne objave v letu 1924

Sven Elvestad: Dama v borbi z dvema. Št. 1–21, 23–68.

Miran Jarc: Vedeževalec. Št. 1.

Kornel Makuszynski – Ivan Cesar: Stari mož. Št. 1–4.

Miran Jarc: Vsakdanjost. Št. 1.

Janez Bt.: Potica za Paskijeviča. Št. 1.

I. Zupančič: Dvanajsta ura. Št. 1.

V. Doroševič: Kako so s Hassana padle hlače: Vzhodna pravljica. Št. 11.

Rus Vilko: Manom Stanka Petriča. Št. 11.

Roger Salardenne – dr. B: Drama v mornarski blaznici. Št. 15.

Fran Miličinski (Fr. M–i.): Povest: iz starih zapiskov. Št. 17.

Anonimno: Sodnik v nebesih. Št. 17.

Anonimno: Maščevanje. Št. 17.

Marcel Prévost: Georges. Št. 21.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Gospoda Kociperja zadnje potovanje. (št. 23).

Anonimno: Kitajske prigodbe. Št. 23.

Jan Plestenjak (Ivan Plestenjak): Kramljanje. Št. 23.

V. Doroševič: Napačne pete: Kitajska pravljica. Št. 28.

Kornel Makuszynski – Ivan Cesar: Filantropija. Št. 32.

V. Doroševič: Pravljica o pravljici. Iz zbirke "Vzhodne pravljice". Št. 34.

Maurice Levol/Level – P. V. B.: Rada bi ... Št. 34.

F. M-i.: O našem dedu. Št. 38.

Georges Courteline – F. J.: O gospodu, ki je našel uro. Št. 40.

André de Bréville – P. V. B.: Bandit Pernaut. Št. 41.

Anonimno: Mlada žena, stari mož na ples: Vesela predpustna zgodba. Št. 42, 44.

V. Doroševič: Kalif in grešnica: Iz zbirke »vzhodne pravljice«. Št. 46.

Mihael Sadoven: Vila. Št. 50–51.

Bolči Žvan (Bolči Ž-n.): Mati in hči. Št. 56–57.

Anton Čehov: Znan moški. Št. 58.

Miran Jarc: Pierrot in smrt: Odlomek iz prvega poglavja povesti »Rdeči jezdec«. Št. 65–66.

Aleksej Tolstoj: Polet na Mars: Roman. Št. 70–80, 82–129.

S. I. D.: Uganka. Št. 75.

Kornel Makuszynski: Vkuhavanje. Št. 78.

Anonimno: Resnična fantovska zgodba. Št. 80.

Anatole France – nm.: La signora Chiara (Hugon Ojetta). Št. 92.

M. M(ni berljivo): Zgodba o monogamiji in ljubosumnosti. Št. 92.

Gregor (Griša) Koritnik: Samorazodetje. Št. 92.

Gregor (Griša) Koritnik: Velikonočni ženin: iz cikla »Mrtvi ljubezni«. Št. 92.

Ivan Albrecht: Zgodba s ceste. Št. 92.

Miran Jarc: Pričakovanja. Št. 92.

I. Zupančič: Caheji. Št. 92.

Kornel Makuszynski: O smehu. Št. 92.

Dr. Ivan Robida: Rože ob poti: Odlomek iz libreta za romantično opero. Št. 92.

Anatole France - F. S.: Kristus z oceana. Št. 95.

Kornel Makuszynski: Dogodek ob rakvi. Št. 96.

Kornel Makuszynski: Pasja zgodba. Št. 98.

Kornel Makuszynski: Pijanec. Št. 102.

Cvetko Golar (C. Golar): Brigita. Št. 108.

Miran Jarc: Gledanja: 1. V pokrajini brezovih gajev. Št. 114.

Kornel Makuszynski: Vzganjanje. Št. 119.

Miran Jarc: Gledanja: 2. O zlatem pajku. Št. 120.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Gospod Janez in njegovi hajduki. Št. 121.

Anonimno: Stric iz Amerike. Št. 123.

Miran Jarc: Gledanja: 3. Peket belih jezdecev. Št. 125.

Kornel Makuszynski: Stari grehi. Št. 125.

Kornel Makuszynski: Zgodba o darilcu. Št. 130.

Ivan Robida: Rože ob potu: Dramska pesnitev v petih slikah. Št. 131–161.

Prijatelj onkraj meje: Borilcu za svobodo. Št. 131.

Miran Jarc: Gledanja: 4. Križ iz brezdna. Št. 131.

Gregor (Griša) Koritnik: Izletnica v Laze. Št. 131.

Kornel Makuszynski: Skrivnostni obisk. Št. 134.

Stric Tom: Obrnjen suknjič. Št. 135.

Miran Jarc: Gledanja: 5. Prazna svetišča. Št. 140.

Maurice Dekobra: Zakonska čast. Št. 141.

Marija Lamutova: Ivanu Vrhovniku. Št. 142.

Miran Jarc: Plesalka. Št. 143.

Žiga Laykauf (Žiga S. Mozirski): Ivanu Vrhovniku. Št. 144.

Kornel Makuszynski: Špekulant. Št. 144.

Miran Jarc: Gledanja: 6. Tisto. Št. 146.

Kornel Makuszynski: Življenjski naveličanci. Št. 147–149.

Ivo Šorli: Pameten mož. Št. 150–151.

Kornel Makuszynski: Zakonska reforma. Št. 154–155.

Miran Jarc: Gledanja: 7. Pred zrcalom. Št. 160.

Fedor Ljubov: Materina žrtev. Št. 161–166.

Kornel Makuszynski: Detektivska zgodba. Št. 163.

Vladimir Levstik: Kri na jeklu: Novela. Št. 164–177.

Miran Jarc: Gledanja: 8. V sijajini. Št. 164.

Miran Jarc: Troje ljudi: Groteskna idila v slogu marionetnih iger. Št. 167–171.

Fedor Ljubov: Zveri. Št. 173–179.

Kornel Makuszynski: Odlikovanje. Št. 179.

Miran Jarc: Gledanja: 9. Sedmi dan. Št. 180.

Vladimir Levstik: Markiz de Morillac. Št. 180–181.

Fedor Ljubov: Kavarna »Pri dveh invalidih«. Št. 181–187.

Kornel Makuszynski: Najemniki. Št. 183.

Vladimir Levstik: Duša Ljubica: Pravljica. Št. 184–185.

B. Grimshaw-G. Clavigny: Gosposdična kapetan: Roman z avstralskih otokov. Št. 186–204, 206–233, 235–245, 247–254.

Bolči Žvan: Po osemnajstih letih. Št. 187.

Miran Jarc: Gledanja: 10. Kadar se nagnejo dnevi ... Št. 195.

Bolči Žvan: Čevapčiči: Slika z velesejma. Št. 196.

W. Perzynski: Idealna stranka: Zgodbica za samce. Št. 197.

Miran Jarc: Gledanja: 11. Pesem dveh življenj v vseirski noči ... Št. 199.

Kornel Makuszynski: Vsiljivi dolžnik. Št. 201.

Vladimir Levstik: Le izlepa!... Št. 205, 207–208.

Miran Jarc: Gledanja: 12. Intermezzo. Št. 210.

Fedor Ljubov: Verižnik. Št. 211.

Vladimir Levstik: Inženjerjev izum. Št. 218–219.

Kornel Makuszynski: O vsekanih in norih ljudeh. Št. 234.

Bolči Žvan: Z dovoljenjem ... Št. 240.

Kornel Makuszynski: Divjak. Št. 244.

Fedor Ljubov: Mož za silo. Št. 245.

Fr. Ž.ml.: Mrtvih dan: domača naloga. Št. 251.

Ed. Rice Burroughs: Tarzanov sin. Št. 255–273, 275–297.

Kornel Makuszynski: Diamantna igla. Št. 260–261.

Frédéric–Charles Bargone (Claude Farrere) – V. Levstik: Kako umirajo. Št. 272–274.

Fran Zbašnik (–nik): Metamorfoze. Št. 275.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Povest o tobaku. Št. 285.

Anonimno: Epizode iz življenja. Št. 285.

Vladimir Levstik: Moralen doživljaj. Št. 291–292.

Anonimno: Razpad carstva: Roman zadnjega avstrijskega cesarja: Odlomek. Št. 294.

Gregor (Griša) Koritnik: Božična retrospektiva. Št. 294.

I–E–R: Srca. Št. 294.

Anonimno: Sveti večer. Št. 294.

Nikola Tomazeo: Iskrice. Št. 294.

Georges Sim – P. V. B.: Sanje. Št. 295.

11.8 Polliterarne objave v letu 1924

Fran Miličinski (Fr.Ž.): Bahači. Št. 80.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): Birma. Št. 138.

Fran Milčinski (Fr. Ž.): O usodni sipi in cesarski maši. Št. 146.

Fran Miličinski (Fr.Ž.): O dimnikarju, belcu in hlačnem gumbu. Št. 162.

Fran Miličinski (Fr.Ž.): Broji. Št. 158.

Fran Miličinski (Fr.Ž.): Čuda džungle. Št. 178.

M. Valder: Feminizem. Št. 204.

Fran Zbašnik (–nik): Popravek, odnosno preklic. Št. 280.

Kornel Makuszynski: Žrtev »Dečjega društva«. Št. 289.

11.9 Literarne objave v letu 1925

K. Ettliger: Smrt njegove Prevzvišenosti. Št. 1.

Alojz Gradnik: Kdo ste, brezkrvni, mrzli doktrinjarji. Št. 1.

Fr. Ž. ml.: Božični prazniki: Domača naloga. Št. 1.

Edgar Rice Burroughs: Tarzanov sin. Št. 1–13, 15–57.

Kornel Makuszynski: Vzgojevalno vplivajoči gospod. Št. 3.

Svetozar Čorović: Bogojavljenjska noč. Št. 5.

Branislav Nušić: Pesnik in administrator: Anekdota. Št. 5.

Inž. Ferdo Lupša: Nang Sali. Št. 6, 8–9.

Josip Kostanjevec (Jos. Kostanjevec): Prva seja. Št. 11–14.

Fran Miličinski (Fr. Ž.): Odlična moč. Št. 14.

K. Ettliger: Darilo s pota. Št. 18.

Vladimir Levstik: Kako je Bog ustvaril svet in kako ga je vrag popravil: Po klinopisih učenega Nabuklobasarja. Št. 20–21.

K. Ettliger: Prijetni sosed. Št. 24.

Joža Vereni: Brez naslova. Št. 26.

Branislav Nušić: Mona Vana: Povest. Št. 27–28.

Kornel Makuszynski: Železna roka. Št. 31.

Vladimir Levstik: Kako je dobil človek roge in žena sina: Po klinopisih učenega Nabuklobasarja. Št. 41–42).

Ivan Lah: Bakhanal smrti: Intermezzo iz "Knjige spominov". Št. 46–49.

Branislav Nušić: Male Laži: Kozerija. Št. 58–60.

Oskar H.: Razpad carstva: Roman. Št. 61–101, 103–123, 125–149, 151–157.

Kornel Makuszynski. Samoveznice. Št. 66–67.

Fran Zbašnik: Starca. Št. 71.

Mihael Sadoven: Pokojnica. Št. 77.

Gregor (Griša) Koritnik: Veselo alelujo!: Obnovljene ikone. Št. 83.

Anonimno: Vampir v stanovanju Čiča Tome. Št. 116.

Arkadij Avjerčenko: Predrznost na odru. Št. 117.

Jeha: O luknjah v hlačah ... Št. 122.

Arkadij Avjerčenko: Novi milijonar: Groteska. Št. 122.

Kornel Makuszynski: Zadeva z zlato uro. Št. 132.

Georges Sim: Ozdravljenje. Št. 135.

Lafcadio Hearn: Cuše. Št. 149, 151.

Fran Zbašnik: Srebrna poroka. Št. 149–150.

Anonimno: Se-li spominjaš? Št. 155.

Arkadij Averčenko: Galantno življenje v Carigradu. Št. 158.

Bogomir Magajna (B. M.): Mož. Št. 158.

H. P.: Neznani bog. Št. 158.

Bogomir Magajna (B. M.): Pater Beatus. Št. 159.

Arkadij Averčenko: Blagorodna devica. Št. 160.

Zorko: Dolgočasil se je, pa ... Št. 161.

Vera Ivanovna Križanovska (V. I. Križanovska): V kraljestvu nesmrtnih: Roman. Št. 161–237, 239–289.

Vilko Mazi (V. M.): Vdova iz Efesa: Petronijeva pravljica. Št. 167.

V. M. Dorošević: Umrl je. Št. 172.

V. M. Dorošević: Na onem svetu: Balkanska legenda. Št. 173.

Boris Lazarevskij: Mignon. Št. 174.

Maksim Gorkij: Boles. Št. 176.

Boris Lazarevskij: Kornet. Št. 177–179.

I. N.: Zadnja noč. Št. 183.

France Kozar (F. K.): Neznanec in neznanka. Št. 184.

N. Arhipov: Ena minuta. Št. 186–189.

Hasse Zetterström.: Lilly. Št. 190.

D. Eisman: Moja žena. Št. 192–194.

Arkadij Buhov: Flegma: Iz zbirke "Pogovor s sosedom". Št. 195–196.

Anton Pavlovič Čehov: Komik. Št. 196.

Viktor Hugo: V ječi pred usmrtni vijo. Št. 198–199.

Branislav Nušić: Povišanje. Št. 200, 202.

Ana Gale (A. G.): Ubil sem svojo služkinjo. Št. 204.

Arkadij Buhov: Ne znam. Št. 206–207.

Arkadij Averčenko: Prijatelji. Št. 209.

Anonimno: Las na suknjiču in muha v omaki. Št. 211.

A. W.: Pravljica o ženi v skrinji. Št. 213.

Arkadij Avjerčenko: Iz rok v roke. Št. 216.

Jurij Sljozkin: Tetka Taisja Fedorovna. Št. 219–221.

Jurij Sljozkin: Beračica. Št. 222–224.

Otto Julius Bierbaum: Lasje sv. Fringile. Št. 225.

Anonimno: Ljubosumna učiteljica. Št. 230–231.

Anastassija Alexejewna Werbickaja (A. Verbickaja): Izgubljena nedolžnost: Iz romana "Mati in hči". Št. 237.

Miljutin Zarnik (M. Z.): Domača naloga: Resnična zgodba. Št. 240.

Boris Lazarevskij: Obljuba. Št. 243.

Arkadij Averčenko: Nemogoče. Št. 246.

Kiriël Maldwist: Verne duše. Št. 249–250.

Gregor (Griša) Koritnik: Elegija. Št. 249.

Maurice Leblanc: Žrtve ljubosumnosti. Št. 252.

Arkadij Averčenko: Mihec za špansko steno. Št. 255–256.

Arkadij Averčenko: Ni bil zgovoren. Št. 260.

Arkadij Averčenko: Gospod iz prve vrste. Št. 264.

Mihael Sadoven: Krik. Št. 267.

Georges Gaudi: Zlati prstan. Št. 273.

Vladimir Levstik: Oči. Št. 278–279.

Mihail Arcibašev: Kako zna ženska lagati. Št. 282–283.

I. S. Machar: Iz novih pesmi: rapsodija nekaj trenutkov iz l. 1914. Št. 286.

Mihail Arcibašev: Mali Otto. Št. 289–295.

Radivoj Peterlin-Petruška: Rojstvo Jezusovo: Kakor si ga predstavlja Brumnov Tine. Št. 293.

Gregor (Griša) Koritnik: Blagor Vam. Št. 293.

Gustav Strniša: Božične. Št. 293.

Anton Seliškar: Sveti večer kraljeviča Marka. Št. 293.

Joža Bekš: Sinovi niste solnca ... Št. 293.

Zvonimir Kosem: Božično darilo. Št. 293.

Miljutin Zarnik: Ognjen žar v zimski noči. Št. 293.

Mihail Zolščenko: Papa: Epizoda iz današnje Rusije. Št. 293.

J. P.: Božičnica očetu. Št. 293.

Fran Zbaškik (-nik): Ema. Št. 296.

11.10 Polliterarne objave v letu 1925

Jan P.: Velikonočno razmišljanje brezdomcev. Št. 83.

Fran Milčinski (Ž. Fr.): Prema tome. Št. 83.

Fran Milčinski (Ž. Fr.): Šeherezad. Št. 88.

Ivan Lah: Pred desetimi leti: Kako smo bili internirani. Št. 114. 116–118.

Emil Adamič: Moje glasbeno življenje v ruskem ujetništvu. Št. 225.

11.11 Literarne objave v letu v 1926

Jack London: Roman treh src. Št. 1–9, 11–64, 66–86, 89–125.

Gustav Strniša: Novoletna. Št. 1.

Gregor (Griša) Koritnik: Silvestrova balada. Št. 1.

Kačji ženin: Srb. nar. pripovedka. Št. 1.

Fran Zbašnik (–nik): Ema. Št. 1.

Branislav Nušić: Moje bistro dete. Št. 3.

–r–: Kaktus in bodeča neža. Št. 7.

J. Suchy: Po naključju. Št. 13.

Leonid Andrejev: Mir. Št. 13.

P. E. Emov: Tajna ženske duše. Št. 14.

G. Elfimov: Zmaga. Št. 19.

Enrico Capreti: Razčiščeni računi. Št. 25.

F. D.: Možje. Št. 28.

Anatol Kamenski: Leda: Iz zbirke "Moj harem". Št. 37.

Anatol Kamenski: Mimoza. Št. 42.

A. Roscena: Lilijana. Št. 48.

Anatol Kamenski: Legitimen zakon. Št. 48.

J. Suchy: Maharadža in maharadžica: resnična zgodba iz ljubljanskega predpusta. Št. 54.

Anatola Kamenski: Dostojna hiša: iz zbirke "Moj harem". Št. 54.

J. Suchy: Četa. Št. 60.

J. Suchy: Kako jih je "potegnil" ... Št. 64.

A. Čehov: Na morju: Mornarjeva povest. Št. 65.

Mateo Como: Prelepa ženska. Št. 68.

S. Ch.: Njena prijateljica. Št. 70.

Luigi Pirandello: Resnica. Št. 70.

Pojavi se posebna rubrika namenjena najmlajšim bralcem.: Kotiček za naše male prijatelje.

J. Suchy: Ljubljanske sličice (slike). Št. 76, 81, 93, 104, 115, 120, 159, 165.

Anonimno: Rio de Janeiro po noči. Št. 76.

Lappo–Danilevska: Glad je najboljši kuhar: Komedija v 1 dejanju. Št. 76.

A. N. Tolstoj: Maček kratkorepec. Št. 76.

M. Grošljeva: Mi smo vojaki korenjaki. Št. 76.

Anonimno: Gosak. Št. 76.

Anonimno: Starinska postelja. Št. 76.

Lappo–Danilevska: Tragičen telefon. Št. 81.

Arkadij Averčenko: Ključ: Komedija v 1 dejanju. Št. 93.

J. Suchy: Neprilike in zadrege. Št. 98.

J. Suchy: Kako je cigan popravljaj uro. Št. 102.

Ivan Cankar: Aleš in peklenšček: Odlomek iz knjige "Aleš iz razora". Št. 104.

Anton Čehov: V hotelu. Št. 107.

J. Such: La donna e mobile... Št. 109.

M. E. M.: Svilene modre nogavice. Št. 110.

Hugo Lago: Nezvestoba. Št. 115.

Kornel Makuvszynski: Mož. Št. 115.

Arkadij Averčenko: Rosenbergov flirt. Št. 120.

Anonimno: Lyonskim vitezom. Št. 120.

V. Zoščenko: Papiga. Št. 123.

Arkadij Averčenko: Usodni dobitek. Št. 125.

Angelo Vecchi: Avtomobilska nesreča. Št. 127.

Major E. Massard: Tragedija lepe plesalke. Št. 128–136.

Arkadij Averčenko: Vojna. Št. 131.

A. Conan Doyle: Slučaj lady Sannoxove. Št. 137.

Arkadij Averčenko: Bela vrana. Št. 137.

Anatol Kamenski: Poezija in proza. Št. 138–140.

Anatol Kamenski: Menažerija. Št. 141–144.

Rabindranat Tagore: Moja prekrasna soseda. Št. 143.

Claude Marcel: Tekmec. Št. 143.

K. Kubov: Rednik. Št. 143.

Branko: Gledališki ravnatelj. Št. 144.

P. Ripson. »Na pragu smrti«: Kinoroman. Št. 145–185.

Arkadij Averčenko: Moj stric. Št. 146.

Anatol Kamenski: Pametna knjiga. Št. 153.

Ivan Zorec: Vila Juhe. Št. 154.

Pierre Mac Orlan: Kuga. Št. 165.

Giovanni Amadeo: Moja prva in zadnja ljubezen. Št. 171.

Mefisto: Familija in žlahta. Št. 177.

Hjalmer Löderberg: Plavo sidro. Št. 186–187.

Friderik Wutte: Na keju. Št. 188.

O. Šest: Pospravljam kovčeg. Št. 189, 195.

Strindberg: Sramežljivost in mraz. Št. 189.

N. V. Jakovs: Po Voronovu. Št. 191–192.

Karl A. Tarasterna: Brez besed. Št. 193–195.

A. I. Kuprin: Granatna zapestnica. Št. 195–201.

M. Ž. Magog: Kaseta. Št. 195.

Maurice Boué: Skrivnost "Črne žene": Roman. Št. 201–230, 232–271.

Žorž Sim: Admiral. Št. 201.

J. Suchy: Če študent popivat gre. Št. 206.

F. M.: Portret. Št. 212.

J. Suchy: Male slike. Št. 212.

A. Kuprin: Ubogi princ. Št. 224.

V. Doroševič: Strašna noč. Št. 230.

Colette: Njeno drugo lice. Št. 239.

Pjer Bilote: Gobe. Št. 236.

Br.: Prepir radi spomenika. Št. 241.

Claude Marsey: Zvijaka. Št. 248.

George Pourcelle: Konsolidacija. Št. 248.

F. Ray. Maska. Št. 253.

B. P.: Zakon ljubezni. Št. 254.

M. Mura: Tajna čestite gospe. Št. 265.

Aleksander Jakovlev: Krvoločni maček: Iz sovjetske literature. Št. 271.

G. Gnjevdevič: Ljubezen v pustinji. Št. 273–286.

J. Rosay: Tatica. Št. 273.

Roberto Bracco: Običajna zvijača. Št. 276.

Br.: Kaj je prinesel Miklavž?. Št. 278.

Manoel de Soura Pinto: Mrak. Št. 281.

J. Piras: Marta: Velemestna slika. Št. 287.

Arkadij Averčenko: Svatje in pogrebci. Št. 287.

Georges Dolley: Napitnina. Št. 288.

P. Romanov: Črni bobi. Št. 289–291.

Ivan Albreht: Vizija. Št. 292.

Br.: Trije božiči. Št. 292.

Kiriël Maldwist: Božični angel. Št. 292.

Rad. Peterlin–Petruška: Nocoj ... Št. 292.

Claude Farrère: O boncu, vdovi in njenem sinu. Št. 292.

Anonimno: Pogovor v omari. Št. 292.

C. H.: Za kulisami pri "Triglavski bajki". Št. 292.

Gustav Strniša: Božične pesmi. Št. 292.

Anton Danilo: Čar božične noči. Št. 293–294.

F. P. : Božičnica pri gospej Toni. Št. 295–296.

11.12 Polliterarne objave v letu 1926

Aleksander Drozdov: Prenosišče njegovega visočanstva. Št. 159.

I.: Božič v Albaniji. Št. 292.

V. Doroševič: Čemu je na svetu znanost?: Zgodovinska pripovedka. Št. 292.

Anonimno: Ljubljanski velesejem v poeziji. Št. 152.

Izjava o avtorstvu

Izjavljam, da je diplomsko delo v celoti moje avtorsko delo ter da so uporabljeni viri in literatura navedeni v skladu z mednarodnimi standardi in veljavno zakonodajo.

Ljubljana, 4. 8. 2014

Maja Vehar

Izjava kandidatke

Spodaj podpisana Maja Vehar izjavljam, da je besedilo diplomskega dela v tiskani in elektronski obliki istovetno, in dovoljujem objavo diplomskega dela na fakultetnih spletnih straneh.

Datum:

Podpis kandidatke: